Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0189

Viitorul agriculturii și politica agricolă comună după 2027

Rezoluția Parlamentului European din 10 septembrie 2025 referitoare la viitorul agriculturii și politica agricolă comună după 2027 (2025/2052(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolele 13, 38 și 39 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care instituie politica agricolă comună (PAC) și obiectivele sale,

– având în vedere articolele 40 și 42 din TFUE, prin care se instituie o organizare comună a piețelor (OCP) agricole și se stabilește măsura în care normele privind concurența se aplică în cazul producției și comercializării produselor agricole,

– având în vedere articolul 349 din Tratatul TFUE, care definește statutul regiunilor ultraperiferice și stabilește condițiile de aplicare a tratatelor în aceste regiuni,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2025 intitulată „Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar - Împreună pentru construirea unui sector agricol și alimentar al UE atractiv pentru generațiile viitoare” (COM(2025)0075),

– având în vedere Eurobarometrul din 2024 intitulat „Europenii, agricultura și PAC”[1],

– având în vedere Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă[2],

---

1 Sondajul Eurobarometru al Parlamentului European din primăvara anului 2024 a fost realizat între 7 februarie și 3 martie 2024 în cele 27 de state membre ale UE.

2 JO L 221, 8.8.1998, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

– având în vedere comunicarea Comisiei din 29 ianuarie 2025 intitulată „O Busolă pentru competitivitatea UE” (COM(2025)0030),

– având în vedere rezoluția sa din 15 decembrie 2022 referitoare la extinderea cadrului financiar multianual 2021-2027: un buget al UE rezilient, adaptat noilor provocări[1],

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „Viitorul competitivității europene”,

– având în vedere raportul lui Sauli Niinistö din 30 octombrie 2024 intitulat „Safer Together - Strengthening of Europe’s Civilian and Military Preparedness and Readiness” (Mai multă siguranță împreună - O mai bună pregătire și capacitate de a acționa a Europei pe plan civil și militar),

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din aprilie 2024 intitulat „Mult mai mult decât o piață – viteză, securitate, solidaritate”,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 27 martie 2024 intitulată „Clădim viitorul integrând natura: stimularea biotehnologiei și a producției biotehnologice în UE” (COM(2024)0137),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1468 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/2115 și (UE) 2021/2116 în ceea ce privește standardele privind bunele condiții agricole și de mediu, schemele pentru climă, mediu și bunăstarea animalelor, modificările planurilor strategice PAC, revizuirea planurilor strategice PAC și derogările de la controale și sancțiuni[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/2117 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole, a Regulamentului (UE)

---

1 JO C 177, 17.5.2023, p. 115.

2 JO L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.

3 JO L 435, 6.12.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj. Rectificare la Actul final (32021R2115R(03)), JO L 227, 1.9.2022, p. 136. Rectificare la Actul final (32021R2115R(02)), JO L 181, 7.7.2022, p. 35.

nr. 1151/2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, a Regulamentului (UE) nr. 251/2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și a Regulamentului (UE) nr. 228/2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii[1],

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1143 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 privind indicațiile geografice pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole, precum și privind specialitățile tradiționale garantate și mențiunile facultative de calitate pentru produsele agricole, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2019/787 și (UE) 2019/1753 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012[4],

– având în vedere inițiativa cetățenească europeană „End The Cage Age” (Să punem capăt erei cuștii) și rezoluția sa din 10 iunie 2021 referitoare la aceasta[5],

– având în vedere rezoluția sa din 9 mai 2023 referitoare la programul de distribuție de fructe, legume, lapte și produse lactate în școli prevăzut de Regulamentul privind organizarea comună a piețelor[6],

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de

---

1 JO L 435, 6.12.2021, p. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj. Rectificare la Actul final (32021R2117R(04)), JO L 192, 31.7.2023, p. 34.
2 JO L 78, 20.3.2013, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj.
3 JO L 435, 6.12.2021, p. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 JO L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
5 JO C 67, 8.2.2022, p. 131.
6 JO C, C/2023/1063, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1063/oj.

securitate din 26 martie 2025 intitulată „Strategia europeană privind o Uniune a pregătirii” (JOIN(2025)0130),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 12 noiembrie 2021 intitulată „Planul de urgență pentru asigurarea aprovizionării cu alimente și a securității alimentare în perioade de criză” (COM(2021)0689),

– având în vedere decizia Comisiei din 12 noiembrie 2021 de instituire a grupului de experți privind mecanismul european de pregătire și răspuns în caz de criză în materie de securitate alimentară[1],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 23 martie 2022 intitulată „Garantarea securității alimentare și consolidarea rezilienței sistemelor alimentare” (COM(2022)0133),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2022, intitulată „Asigurarea disponibilității și accesibilității îngrășămintelor” (COM(2022)0590),

– având în vedere raportul Organizației pentru Alimentație și Agricultură (FAO) din 2024 intitulat „The State of Food and Agriculture 2024” (Situația alimentară și agricolă)[2],

– având în vedere rezoluția sa din 19 octombrie 2023 referitoare la reînnoirea generațională în fermele UE ale viitorului[3],

– având în vedere rezoluția sa din 13 decembrie 2022 referitoare la o viziune pe termen lung pentru zonele rurale din UE – Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040[4],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 3 mai 2022 intitulată „Punerea oamenilor pe primul loc, asigurarea creșterii durabile și favorabile incluziunii, deblocarea potențialului regiunilor ultraperiferice ale UE” (COM(2022)0198),

– având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor din 19 februarie 2025 intitulat „Modul în care o programare pentru perioada de după 2027 care integrează abordările LEADER și dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității ar putea contribui la o mai bună punere în aplicare a viziunii pe termen lung pentru zonele rurale ale UE”[5],

---

1 JO C 461 I, 15.11.2021, p. 1.
2 FAO, „The State of Food and Agriculture 2024 – Value-driven transformation of agrifood systems”, Roma, 2024, https://doi.org/10.4060/cd2616en.
3 JO C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
4 JO C 177, 17.5.2023, p. 35.
5 JO C, C/2025/1703, 26.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.

– având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2023 referitoare la Comunicarea Comisiei privind asigurarea disponibilității și accesibilității prețurilor îngrășămintelor[1],

– având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2023 referitoare la evaluarea noii comunicări a Comisiei privind regiunile ultraperiferice[2],

– având în vedere rezoluția sa din 14 iunie 2023 referitoare la asigurarea securității alimentare și a rezilienței pe termen lung a agriculturii UE[3],

– având în vedere rezoluția Parlamentului European din 15 februarie 2017 referitoare la pesticidele cu risc redus de origine biologică[4],

– având în vedere raportul din 4 septembrie 2024 privind rezultatele dialogului strategic despre viitorul agriculturii UE, intitulat „O perspectivă comună pentru agricultură și alimentație în Europa”,

– având în vedere avizul Comitetului European al Regiunilor din 19 iunie 2024 intitulat „Viitorul politicii agricole comune”[5],

– având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 ianuarie 2024 intitulat „Promovarea unei producții alimentare autonome și durabile: strategii pentru politica agricolă comună post-2027”[6],

– având în vedere constatările studiului de sprijin pentru evaluare al Comisiei din 2024 privind schemele de sprijin ale UE pentru agricultura din regiunile ultraperiferice (POSEI), care confirmă eficacitatea și relevanța acestui program pentru securitatea alimentară, pentru coeziunea teritorială, socială și economică și pentru menținerea activității agricole în regiunile insulare și ultraperiferice deosebit de vulnerabile[7],

---

1 JO C 283, 11.8.2023, p. 51.
2 JO C, C/2024/480, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/480/oj.
3 JO C, C/2024/483, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
4 JO C 252, 18.7.2018, p. 184.
5 JO C, C/2024/5363, 17.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5363/oj.
6 JO C, C/2024/2099, 26.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2099/oj.
7 Comisia Europeană: Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală, ECORYS, GEIE AGROSYNERGIE și METIS, „Evaluation support study of the EU support schemes for agriculture in the outermost regions (POSEI) and small Aegean Islands (SAI) – Final report”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2762/926041.

– având în vedere raportul Comitetului European al Regiunilor din 7 octombrie 2024 intitulat „Starea regiunilor și a orașelor din Uniunea Europeană”,

– având în vedere declarația Grupului de Coordonare a Pactului Rural din 18 decembrie 2024 privind viitorul zonelor rurale și politica de dezvoltare rurală în Uniunea Europeană,

– având în vedere analiza Băncii Centrale Europene din iunie 2025 privind creșterea costurilor de producție, pierderea valorii reale și proiecțiile macroeconomice ale Băncii Centrale Europene în legătură cu ratele inflației înregistrate în zona euro[1],

– având în vedere avizul Comisiei pentru mediu, climă și siguranță alimentară,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A10-0143/2025),

A. întrucât politica agricolă comună (PAC) este o politică fundamentală și bine stabilită a UE, care joacă un rol important din punct de vedere strategic în actualul context geopolitic incert și care constituie un aspect esențial al securității alimentare, al apărării și al autonomiei strategice a UE;

B. întrucât obiectivele PAC trebuie să se bazeze în continuare pe creșterea producției agricole și a productivității, contribuind la un nivel de trai echitabil pentru populația agricolă prin creșterea veniturilor, sprijinind stabilitatea, sustenabilitatea și competitivitatea sectoarelor agricol și forestier din UE și contribuind la dezvoltarea rurală; întrucât trebuie luate în considerare caracteristicile speciale ale agriculturii, în special în contextul provocărilor, al crizelor și al scenariilor de conflict legate de climă; întrucât PAC contribuie la reziliența producției alimentare în ceea ce privește cantitatea, calitatea și accesibilitatea pentru consumatori și o consolidează, la fel ca și producția de materii prime pentru diverse aplicații legate de bioeconomie;

C. întrucât, în conformitate cu Strategia europeană privind o Uniune a pregătirii, este necesar să se plaseze agricultura în centrul agendei economice și politice și să se recunoască rolul acesteia ca o componentă esențială a politicilor de securitate și apărare ale UE; întrucât terenurile agricole productive au, prin urmare, o importanță strategică și, împreună cu calitatea solului, a apei, a aerului și a biodiversității, reprezintă un factor-cheie al producției agricole, care

---

1 Banca Centrală Europeană, „Proiecțiile macroeconomice ale experților Eurosistemului din iunie 2025”, https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections2025_eurosystemstaff~16a68fbaf4.ro.html#toc2.

trebuie protejat;

D. întrucât, la 14 ianuarie 2025, peste 150 de laureați ai Premiului Nobel și ai World Food Prize au publicat o scrisoare deschisă invitând liderii mondiali să prioritizeze urgent cercetarea agricolă pentru a răspunde nevoilor alimentare ale unei populații preconizate de 9,7 miliarde de persoane până în 2050[1];

E. întrucât se așteaptă ca Uniunea Europeană să reducă producția agricolă dacă cadrul de politică actual rămâne neschimbat[2], crescând astfel riscurile de insecuritate alimentară și sărăcie alimentară în UE și contribuind la deficite alimentare globale, neglijând totodată în mod voit potențialul său agronomic;

F. întrucât sectorul forestier nu intră în sfera de competență a Uniunii Europene, ci în cea a statelor membre;

G. întrucât PAC trebuie să fie consolidată, simplificată în continuare, trebuie să devină mai flexibilă și modernizată, menținându-și în același timp structura coerentă și asigurând sustenabilitatea producției agricole a UE în toate dimensiunile sale - de mediu, socială și economică; întrucât este esențial să i se permită sectorului agricol al UE să răspundă mai bine atât nevoilor fermierilor activi, cât și așteptărilor societății europene în ceea ce privește securitatea alimentară, siguranța și calitatea, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, reziliența hidrică, sănătatea mintală, reînnoirea generațiilor și egalitatea de gen; întrucât este esențial să se reducă sarcinile birocratice și să se asigure o finanțare adecvată fermierilor, lucrătorilor agricoli și comunităților lor, astfel încât aceștia să poată avea un nivel de trai echitabil și să se poată adapta mai ușor noilor provocări;

H. întrucât este necesar să se mențină în mod clar structura pe doi piloni a PAC; întrucât această structură ar trebui să asigure un echilibru între sprijinul pentru venit acordat în cadrul pilonului I, care, cu 100 % plăți directe finanțate de UE, îi ajută pe fermieri să rămână sau să devină viabili și să producă pentru piață, și acțiunile de agromediu și sprijinul pentru investiții în cadrul unei politici de dezvoltare rurală bine finanțate prin pilonul II, sprijinite prin măsuri cofinanțate pentru a aborda mai bine situațiile specifice;

---

1 Ciechanover, A., Yonath, A. E., Riess, A. G., Adesina, A. A., Heeger, A., Fert, A., Leggett, A. J., Zeilinger, A., Patapoutian, A., Warshel, A., McDonald, A. B., Hershko, A., Barish, B. C., Marshall, B. J., Kobilka, B. K. și alții, „Laureate letter 2025: Hunger’s tipping point – An urgent call to transform food and nutrition security”, 2025.

2 Comisia Europeană: Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală, „EU agricultural outlook 2024-2035”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2024, doi: 10.2762/2329210.

I. întrucât convergența plăților directe, atât în interiorul statelor membre, cât și între acestea, este esențială pentru a garanta condiții echitabile de sprijin pentru fermieri și pentru a asigura o concurență loială pe piața unică; subliniază că plățile directe reprezintă o parte stabilă și previzibilă din venitul anual al fermelor și că distribuirea lor echitabilă în întreaga Uniune este indispensabilă pentru a preveni abandonarea terenurilor, pentru a oferi sprijin specific noilor fermieri și tinerilor fermieri și pentru a proteja viabilitatea economică a agriculturii și coeziunea regională;

J. întrucât, în lumina discuțiilor în desfășurare privind viitorul cadru financiar multianual (CFM), este esențial ca fondurile PAC să fie menținute separat de alte fonduri și să nu fie combinate într-un fond unic național, pentru a păstra caracterul comunitar al PAC și a garanta condiții egale pentru fermierii din statele membre;

K. întrucât PAC reflectă diversitatea regiunilor, tradițiilor și sistemelor agricole ale UE, inclusiv o gamă largă de structuri agricole, tipuri de agricultură și produse agricole;

L. întrucât orice modificare a actualei PAC sau a noii legislații ar trebui introdusă astfel încât să se asigure stabilitatea sectorului și o mai mare securitate juridică pentru fermieri și proprietarii de păduri, care solicită o PAC mai simplă, care să ofere sprijin pentru venit, să asigure sustenabilitatea și să țină seama de constrângerile sezoniere și de nevoile de planificare pe termen lung a producției agricole; întrucât aceste măsuri ar trebui să fie elaborate în consultare cu părțile interesate, să evite sarcinile administrative inutile, să permită perioade de tranziție rezonabile și să fie sprijinite de bugete de adaptare adecvate;

M. întrucât PAC, ca piatră de temelie a consensului european privind dezvoltarea, este mai relevantă ca niciodată în contextul provocărilor actuale; întrucât PAC sprijină aproximativ 9,1 milioane de exploatații agricole din întreaga Europă, ceea ce reprezintă o scădere cu 37 % a numărului de exploatații agricole, comparativ cu cele 14,4 milioane înregistrate în 2005, și întrucât această scădere a fost însoțită de o scădere a veniturilor fermierilor cu 12 % pe hectar; întrucât 77 % dintre cetățenii UE sunt de acord că UE, prin intermediul PAC, își îndeplinește rolul de a asigura o aprovizionare stabilă și la prețuri accesibile cu alimente sigure, sănătoase, durabile și de înaltă calitate pentru 450 de milioane de consumatori; întrucât zonele rurale acoperă 83 % din teritoriul UE și găzduiesc 30 % din populația UE; întrucât terenurile agricole reprezintă 40 % din teritoriul UE, iar sectorul agroalimentar contribuie cu aproximativ 7 % la PIB-ul UE, oferind locuri de muncă pentru 17 milioane de persoane;

N. întrucât, potrivit Eurostat[1], 93 % din exploatațiile agricole din UE sunt exploatații familiale; întrucât acest model european unic trebuie menținut deoarece îndeplinește un rol esențial în ceea ce privește vitalitatea și viabilitatea economică a zonelor rurale;

O. întrucât munca agricolă este mai mult decât un loc de muncă, este un stil de viață înrădăcinat în natură, în patrimoniul istoric, cultural și tradițional, precum și în comunitatea rurală și are un impact pozitiv asupra societății, ce merită să fie mai bine recunoscut; întrucât multifuncționalitatea agriculturii în UE oferă o gamă largă de oportunități de ocupare a forței de muncă și de diversificare a întreprinderilor din zonele rurale, de exemplu prin servicii agroturistice, industria bioeconomiei, producția de energie din surse regenerabile, turism durabil, vizite școlare și vânzări directe; întrucât această multifuncționalitate contribuie la o creștere favorabilă incluziunii, la bunăstarea comunității și la furnizarea de servicii sociale, educaționale și de sănătate în zonele rurale;

P. întrucât inflația prețurilor la alimente a atins aproape 25 % în Uniunea Europeană în anii 2022 și 2023, cu valori maxime de 50 % în anumite țări, ceea ce a avut consecințe economice și sociale majore și a reamintit că stabilizarea prețurilor agricole este esențială pentru stabilitatea macroeconomică și pentru securitatea economică;

Q. întrucât plățile directe pe suprafață sunt esențiale pentru sustenabilitatea economică a agriculturii europene, jucând un rol esențial pentru menținerea unei producții sustenabile și asigurarea faptului că fermierii primesc un venit echitabil și adecvat, sporind astfel profitabilitatea, asigurând stabilitatea și garantând un nivel minim de securitate; întrucât ar trebui să se asigure un sprijin sporit pentru femei, fermierii noi, fermierii tineri și exploatațiile agricole familiale, pentru întreprinderile mici și mijlocii, în special pentru cele care își desfășoară activitatea în zone defavorizate, precum și pentru sectoarele sprijinite din motive socioeconomice sau de mediu;

R. întrucât este important să se asigure că plățile din pilonul I al PAC sunt direcționate către toți fermierii activi și profesioniști care obțin venituri fie parțial, fie integral din producția agricolă, indiferent dacă lucrează cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă;

S. întrucât aceste plăți directe ar trebui să contribuie la creșterea competitivității și la îmbunătățirea sustenabilității și a rezilienței sectorului agricol al UE, reflectând în același timp nevoile specifice și diversitatea regională; întrucât principalul motor al profitabilității fermierilor trebuie să fie în continuare producția de alimente sănătoase, cu posibilitatea de a-și completa veniturile prin activități

---

[1] Eurostat, „Agriculture statistics - family farming in the EU” (Statistici agricole - agricultura familială în UE), https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Agriculture_statistics_-_family_farming_in_the_EU.

precum generarea de energie, captarea dioxidului de carbon sau turismul sustenabil;

T. întrucât, în cadrul CFM 2021-2027, alocările pentru PAC au fost reduse atât în termeni nominali, cât și în termeni reali în comparație cu CFM anterior; întrucât cheltuielile totale ale UE pentru PAC au scăzut considerabil în ultimii ani, în pofida unei creșteri semnificative a nivelului de ambiție în materie de mediu al PAC; întrucât această scădere a avut un impact semnificativ asupra veniturilor fermierilor;

U. întrucât fermierii se confruntă cu o volatilitate tot mai mare a prețurilor din cauza fluctuațiilor piețelor mondiale și ale producției europene, consecință a caracterului globalizat al lanțului de aprovizionare cu alimente, după cum o demonstrează afluxul recent de cereale din țări din afara UE și creșterea prețurilor la îngrășăminte; întrucât fermierii se confruntă, de asemenea, cu incertitudine macroeconomică și geopolitică, crize sanitare, focare de boli la animale, tendințe de concentrare a pieței, excedente în anumite sectoare europene și imprevizibilitatea recoltelor ca urmare a unor fenomene meteorologice extreme și dezastre naturale mai frecvente legate de schimbările climatice;

V. întrucât agricultura europeană trebuie să abordeze provocările noi și din ce în ce mai mari și să răspundă priorităților UE, cum ar fi securitatea alimentară și reziliența la schimbările climatice; întrucât acest lucru necesită un buget mai mare, în prețuri constante, pentru PAC în următorul CFM reprezentând una dintre prioritățile de politică ale UE pentru a preveni o pierdere a valorii reale a plăților și pentru a răspunde atât provocărilor actuale, cât și celor viitoare din UE;

W. întrucât incapacitatea de a ajusta CFM în funcție de inflație ar putea duce la o pierdere de până la 54 % din PAC (echivalentul a 250 de miliarde EUR până în 2034), subminând grav capacitatea UE de a menține autonomia alimentară și de a răspunde în mod eficace cererilor interne și mondiale;

X. întrucât venitul agricol rămâne sub media restului economiei în aproape toate statele membre, situându-se la 47 % din salariile și alte drepturi de natură salarială brute medii din economia UE, și întrucât persoanele care locuiesc în zone urbane au, în general, un nivel al veniturilor mai ridicat decât cele care locuiesc în zonele rurale, ceea ce duce la inegalități și excluziune; întrucât fermierii cu vârsta de până la 40 de ani au, în medie, cele mai mici venituri la nivelul UE; întrucât viitoarea PAC trebuie să asigure o remunerare și o protecție echitabile pentru fermieri și lucrătorii agricoli, permițându-le să își desfășoare activitățile de producție în întreaga Uniune, inclusiv în zonele cu constrângeri naturale, și să îndeplinească standardele de calitate și cerințele de siguranță alimentară în beneficiul cetățenilor;

Y. întrucât fermierii se confruntă cu niveluri ridicate de stres ocupațional provocat de numărul îndelungat de ore de muncă, de izolarea socială, de incertitudinea financiară, de cerințele administrative și de reglementare, de evenimentele cauzate de schimbările climatice sau de apariția unor boli la plante și animale; întrucât accesul la serviciile de sănătate mintală rămâne limitat pentru fermieri;

Z. întrucât este esențial să se consolideze poziția fermierilor în cadrul lanțului de aprovizionare agroalimentar, recunoscând în mod corespunzător rolul acestora, și să se asigure condiții de concurență loială, productivitate, reziliență și eficiență pe piața unică; întrucât este important să se garanteze respectarea deplină a legislației privind practicile comerciale neloiale[1], asigurarea unei plăți echitabile pentru produsele agricole, precum și o mai mare transparență privind formarea prețurilor și promovarea unor instrumente mai bune de gestionare a impactului riscurilor și crizelor; întrucât trebuie să se ia în considerare și să se monitorizeze în mod adecvat și șocurile și factorii externi care nu se află sub controlul fermierilor, cum ar fi crizele legate de piață sau dezastrele naturale, dar care afectează competitivitatea și sustenabilitatea fermierilor de-a lungul lanțului de valori;

AA. întrucât cooperativele agricole, create și gestionate chiar de fermieri, precum și organizațiile de producători (OP), asociațiile organizațiilor de producători (AOP) și grupurile de acțiune locală își consolidează poziția de producători primari în lanțul de producție prin unirea eforturilor, coordonarea investițiilor și atenuarea fragmentării sectorului, întrucât Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar recunoaște că existența unor negocieri colective mai puternice în agricultură este esențială pentru ca acest sector să devină mai atractiv;

AB. întrucât UE se confruntă în continuare cu un declin generațional în sectorul agricol; întrucât, în 2020, majoritatea fermierilor din UE (57,6 %), indiferent de gen, aveau peste 55 de ani, în timp ce cei cu vârsta sub 35 de ani reprezentau aproximativ 6 %, dintre care doar 1,7 % erau femei, iar, în multe state membre, o proporție foarte mare de fermieri au cel puțin 65 de ani;

AC. întrucât reînnoirea generațiilor este esențială pentru viitorul agriculturii europene, securitatea alimentară, prosperitatea zonelor rurale și conservarea modului de viață rural; întrucât prețul și disponibilitatea limitată a terenurilor, profitabilitatea în general scăzută a activităților agricole, provocările structurale cu care se confruntă zonele rurale în raport cu investițiile și cu riscurile

---

[1] Directiva (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar (JO L 111, 25.4.2019, p. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

asumate, cerințele administrative și imaginea percepută a sectorului agricol au fost identificate ca fiind principale obstacole pentru a deveni agricultor; întrucât ar trebui să se acorde atenție și altor factori, cum ar fi lipsa de capital propriu, accesul dificil la credite, în special pentru femei și tineri fermieri, nevoia de servicii tehnice și de acompaniere și de măsuri de sprijin, efectele schimbărilor climatice, costurile ridicate de producție și costurile conexe și multiplicarea bolilor cu transmitere prin vectori, toți acești factori putând constitui obstacole importante în calea participării tinerilor și a noilor fermieri în sectorul agricol;

AD. întrucât tinerii, femeile și noii fermieri au potențialul să vină cu noi idei de afaceri, să adopte noi tehnologii și metode de producție și să implementeze metode agricole sustenabile; întrucât ar trebui promovate sisteme care combină sustenabilitatea, adoptarea inovațiilor tehnologice și parteneriatele intergeneraționale pentru a facilita transferul exploatațiilor agricole între generații; întrucât este esențial să existe sinergii mai puternice între inițiativele privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, PAC și politicile de dezvoltare rurală pentru a sprijini reînnoirea generațiilor și pentru a garanta că tinerii rămân în zonele rurale;

AE. întrucât femeile se confruntă în continuare cu provocări mai mari la intrarea în sectorul agricol și întrucât ratele de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor în zonele rurale sunt în mod constant mai scăzute decât cele ale bărbaților; întrucât numărul de exploatații agricole gestionate de femei variază semnificativ de la un stat membru la altul; întrucât egalitatea de gen este un principiu fundamental al UE, iar reducerea depopulării rurale depinde în mare măsură de asigurarea egalității de șanse pentru femei și tineri; întrucât, pentru a aborda provocările specifice cu care se confruntă femeile în agricultură, Comisia și statele membre ar trebui să se asigure că nevoile lor specifice se reflectă în planurile strategice naționale PAC prin intervenții specifice;

AF. întrucât noile lanțuri valorice rurale din bioeconomie oferă noi oportunități de afaceri, care să diversifice sursele de venit din sectorul agricol, stimulând crearea de locuri de muncă și antreprenoriatul rural și, în același timp, promovând o utilizare mai bună a subproduselor agricole; întrucât cel din urmă aspect poate include, printre altele, producția de energie prin producția de biogaz în cadrul exploatației sau producția și prelucrarea lânii și a altor fibre naturale; întrucât, în acest context, este, de asemenea, important să se sublinieze oportunitățile suplimentare de venit de care dispun fermierii prin producția de energie din surse regenerabile care respectă Directiva privind energia din surse

regenerabile[1] (RED), cum ar fi biocombustibilii, care contribuie, de asemenea, la consolidarea autonomiei energetice a UE; întrucât agricultura carbonului are potențialul de a sprijini realizarea obiectivelor climatice ale UE prin promovarea sechestrării carbonului în soluri și biomasă; întrucât produsele alimentare și furajele ar trebui însă să aibă prioritate față de celelalte utilizări ale produselor agricole și ale terenurilor;

AG. întrucât lanțurile scurte de producție, în care producția, prelucrarea și ambalarea au loc în aceeași regiune, contribuie la păstrarea valorii adăugate la nivel local, asigurând astfel mai multe locuri de muncă în regiunea în cauză; întrucât aceste sisteme agroalimentare bazate pe o zonă anume, integrate teritorial, reziliente și sustenabile reduc dependența de factorii de producție externi, consolidează securitatea alimentară a UE și contribuie la revitalizarea zonelor rurale;

AH. întrucât este esențial să se evite efectele negative asupra producției agricole a UE prin promovarea unor instrumente flexibile și eficace pentru a sprijini sectoarele cele mai vulnerabile și strategice atunci când se confruntă cu provocări generate de schimbările structurale, de dezastrele naturale și meteorologice, în special în contextul schimbărilor climatice, al dezechilibrelor pieței, al adoptării de acorduri comerciale, precum și al potențialelor consecințe pentru sectorul agricol al UE asociate cu punerea în aplicare a noilor politici ale UE;

AI. întrucât aceste provocări pot avea consecințe directe asupra securității alimentare și asupra economiilor și comunităților rurale și, prin urmare, este esențial să se îmbunătățească prevenirea, gestionarea și adaptarea riscurilor, inclusiv prin mecanisme și infrastructuri consolidate și adaptate, sprijinite de resurse financiare din afara PAC;

AJ. întrucât PAC ar trebui să recunoască beneficiile ecologice semnificative oferite de agricultura durabilă și de creșterea animalelor, la care contribuie, de asemenea, practici și culturi precum silvicultura, agrosilvicultura, apicultura, culturile proteice și lemnoase, agricultura ecologică, fibrele textile și sectoarele emergente, cum ar fi bioeconomia; întrucât strategiile sectoriale pentru fructe și legume, vin, ulei de măsline, măsline de masă, cartofi, sfeclă de zahăr și apicultură ar trebui menținute și protejate;

AK. întrucât, potrivit Agenției Europene de Mediu, secetele au cauzat pierderi economice anuale de până la 9 000 milioane EUR în UE,

---

[1] Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului (JO L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

această cifră putând să ajungă până la 28,6 miliarde EUR până în 2100, la care se adaugă pierderile cauzate de alte efecte ale schimbărilor climatice; întrucât fermierii din întreaga UE se confruntă direct cu schimbările climatice, constatând o deșertificare din ce în ce mai mare și o pierdere a productivității agricole, cei din regiunile mediteraneene confruntându-se cu provocări deosebite; întrucât fenomenele meteorologice extreme, cum ar fi inundațiile și seceta din ce în ce mai intense, pun în pericol securitatea alimentară a UE;

AL. întrucât agricultura, apa și solul sunt legate în mod intrinsec; întrucât disponibilitatea și gestionarea sustenabilă a acestor resurse naturale sunt esențiale pentru a asigura o producție alimentară suficientă și de bună calitate;

AM. întrucât utilizarea eficientă a nutrienților este esențială pentru reducerea dependenței UE de îngrășămintele chimice, pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru îmbunătățirea sănătății solului; întrucât Directiva privind nitrații[1], în forma sa actuală, restricționează utilizarea dejecțiilor animaliere prelucrate, inclusiv a produselor RENURE, în ciuda dovezilor științifice care atestă că pot fi aplicate în siguranță; întrucât Centrul Comun de Cercetare a concluzionat că înlocuirea îngrășămintelor minerale sintetice cu RENURE nu conduce la creșterea pierderilor de nitrați în apă; întrucât aceasta creează bariere de reglementare inutile pentru fermierii care urmăresc să închidă circuitul nutrienților și să reducă impactul asupra mediului;

AN. întrucât instabilitatea tot mai mare a comerțului mondial face necesară adaptarea politicii comerciale a UE și a normelor comerciale internaționale, în special în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, pentru a proteja sistemele agroalimentare ale Uniunii prin asigurarea unor condiții de concurență echitabile și sustenabile, bazate pe reciprocitate și pe o apărare comercială eficace;

AO. întrucât importul în UE de produse agricole fabricate la standarde mai scăzute și cu costuri de producție mai mici decât cele produse în UE, care aplică cele mai înalte standarde, reprezintă un obstacol în calea capacității producătorilor noștri de a obține prețuri echitabile și rentabilitate pe piață; întrucât acest lucru implică riscuri potențiale pentru sănătatea publică, a plantelor și a animalelor, inclusiv din cauza răspândirii dăunătorilor și a bolilor; întrucât este necesar să se asigure reciprocitatea în acordurile comerciale internaționale;

AP. întrucât trebuie să se modernizeze infrastructura fizică și digitală care stă la baza exportului eficient de produse agroalimentare din

---

[1] Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

UE pentru a consolida reziliența agriculturii UE prin crearea unor piețe de export diversificate;

AQ. întrucât Organizația Mondială a Sănătății recomandă includerea leguminoaselor, a fructelor și legumelor, precum și a unui consum moderat de proteine, inclusiv de origine animală, în cadrul unei alimentații variate și echilibrate; întrucât carnea și alte produse de origine animală reprezintă o sursă valoroasă de proteine cu valoare biologică ridicată și de micronutrienți esențiali; întrucât creșterea durabilă a animalelor contribuie în mod semnificativ la protecția biodiversității, la prevenirea incendiilor forestiere, la menținerea peisajului, la aportul de nutrienți în sol și la securitatea alimentară, precum și la culturile și patrimoniul național; întrucât, în comunicarea sa privind viziunea pe termen lung pentru zonele rurale ale UE, Comisia a recunoscut importanța elaborării unei strategii pe termen lung pentru sectorul creșterii animalelor și a anunțat lansarea unui flux de lucru specific pe această temă; întrucât investițiile specifice în tehnici de ameliorare și în alte soluții inovatoare pot reduce emisiile ce provin din creșterea animalelor, protejând totodată productivitatea și bunăstarea animalelor;

AR. întrucât aproximativ 70 % din materiile prime necesare pentru fabricarea furajelor bogate în proteine necesare în UE trebuie importate din țări din afara UE deoarece UE are un deficit semnificativ în producția de proteine vegetale; întrucât Parlamentul și statele membre au solicitat în mod repetat o strategie semnificativă a UE privind proteinele pentru a crește producția de culturi proteice în UE, cu scopul de a reduce acest grad ridicat de dependență;

AS. întrucât sunt necesare sinergii consolidate cu alte instrumente ale UE, cum ar fi Orizont Europa și politica de coeziune, pentru a facilita integrarea rezultatelor cercetării în soluții agricole practice și adaptate la nivel local, pentru a promova inovarea și pentru a stimula dezvoltarea economică; întrucât consolidarea conectivității, îmbunătățirea competențelor digitale și implementarea tehnologiilor autonome în zonele rurale sunt esențiale pentru a spori competitivitatea sectorului și reziliența la schimbările climatice și pentru a face zonele rurale mai atractive pentru generațiile mai tinere și pentru profesioniștii calificați;

AT. întrucât cea mai mare parte a cercetării în domeniul biotehnologiei se desfășoară în prezent în afara UE; Întrucât această cercetare se axează adesea pe aspecte agroeconomice care sunt doar parțial relevante pentru contextul UE, ceea ce duce la pierderi potențiale atât în ceea ce privește investițiile, cât și oportunitățile pentru fermierii din UE; întrucât UE ar trebui, prin urmare, să investească în dezvoltarea biotehnologiei adaptate propriilor sale nevoi agricole; întrucât retragerea autorizațiilor de introducere pe piață a produselor fitosanitare, fără alternative eficace disponibile, expune fermierii la riscul de dăunători și boli, reduce rentabilitatea și

competitivitatea acestora, crește risipa de alimente și reprezintă o amenințare la adresa securității alimentare;

AU. întrucât UE a elaborat o serie de programe spațiale (EGNOS și Galileo) și programe de observare a Pământului (Copernicus), care au un potențial semnificativ de a sprijini monitorizarea punerii în aplicare a PAC, pentru a oferi fermierilor și silvicultorilor date exacte privind terenurile pe care le gestionează și pentru a simplifica și a reduce sarcinile administrative, acolo unde este cazul;

AV. întrucât zonele rurale ale UE acoperă 83 % din teritoriul UE, iar în zonele rurale locuiesc aproximativ 137 de milioane de persoane; întrucât viitorul și prosperitatea zonelor rurale sunt extrem de importante pentru securitatea aprovizionării cu alimente și pentru autonomia și reziliența Europei; întrucât sistemele agroalimentare au permis accesul continuu la alimente sigure și de calitate în timpul ultimelor crize, în pofida inflației care pune presiune asupra accesibilității prețurilor la alimente; întrucât politicile trebuie să sprijine atât agricultura ca activitate de bază, cât și diversificarea economică prin dezvoltarea turismului rural sustenabil, a întreprinderilor mici, a meșteșugurilor și a serviciilor locale, pentru ca regiunile rurale să fie viabile și atractive; întrucât producția de energie poate crea fluxuri de venituri suplimentare pentru fermieri, dar nu ar trebui să aibă niciun impact asupra producției de alimente; întrucât inițiativele LEADER și de dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității (DLRC) s-au dovedit a fi instrumente valoroase pentru dezvoltarea durabilă și se află în centrul politicilor UE; întrucât PAC nu poate oferi singură soluții la toate nevoile și provocările cu care se confruntă zonele rurale;

AW. întrucât PAC ar trebui să contribuie la dezvoltarea armonioasă a UE prin consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale și este necesar deci ca PAC să compenseze în continuare zonele cu constrângeri naturale, cum ar fi regiunile montane, aride, insulare și regiunile ultraperiferice și defavorizate, pentru costurile suplimentare asociate cu constrângerile lor geografice sau demografice, pentru a evita abandonarea activității agricole și, în consecință, depopularea acestor zone; întrucât este esențial să se recunoască rolul vital pe care îl joacă agricultorii în aceste teritorii, asigurând servicii de mediu, economice și sociale;

AX. întrucât regiunile ultraperiferice se confruntă cu provocări specifice din cauza poziției lor geografice; întrucât programul POSEI aplică intervenții din primul pilon al PAC, adaptate la particularitățile regiunilor ultraperiferice; întrucât programul POSEI este de o importanță vitală pentru menținerea activității agricole și asigurarea aprovizionării cu produse alimentare și agricole în aceste regiuni; întrucât implementarea POSEI este importantă și s-a bucurat de succes, în special în ceea ce privește creșterea producției destinate consumului local, după cum o demonstrează rapoartele de punere în aplicare ale Comisiei din perioadele 2006-2014 și 2015-2019;

întrucât, cu toate acestea, alocările bugetare pentru POSEI nu au fost revizuite din 2007, ceea ce a dus la o depreciere cumulată de cel puțin 36 % din cauza inflației; întrucât acest lucru a limitat în mod semnificativ nivelul sprijinului din partea UE disponibil pentru fermierii din regiunile ultraperiferice și întrucât există o nevoie clară de recalibrare a alocărilor financiare pentru POSEI pentru a compensa această depreciere;

AY. întrucât un sector agricol, alimentar și forestier competitiv poate continua să joace un rol important în atingerea obiectivelor de securitate alimentară, sănătate publică și protecție a mediului, în concordanță cu politicile UE, în cadrul cărora agricultorii sunt stimulați și remunerați pentru contribuția lor și sunt sprijiniți prin reducerea sarcinilor administrative și de reglementare inutile în cadrul măsurilor pe care le întreprind;

AZ. întrucât, cu ajutorul PAC, fermierii europeni au depus eforturi semnificative pentru a integra obiective de mediu și climatice compatibile cu cerințele prevăzute în legislația UE de adaptare a sectorului agricol la provocările și crizele tot mai mari cauzate de schimbările climatice; întrucât fermierii se află deja în prima linie și joacă un rol esențial în protejarea mediului și a solului în fața schimbărilor climatice și, potrivit estimărilor, între 2005 și 2023, emisiile de gaze cu efect de seră din agricultură în UE au urmat o tendință generală de scădere de 7 %[1];

BA. întrucât este esențial să se asigure că cerințele de condiționalitate ale PAC și angajamentele de mediu țin seama de diversitatea agriculturii din UE și nu impun sarcini administrative disproporționate asupra fermierilor, în special asupra celor mai vulnerabili; întrucât trebuie găsit un echilibru mai bun între caracterul obligatoriu al anumitor măsuri și un sistem bazat pe stimulente care să le permită fermierilor să adopte în mod voluntar practici agricole mai sustenabile, fără a cauza reducerea producției alimentare, asigurând astfel competitivitatea și profitabilitatea acestora și acordând suficientă flexibilitate pentru a permite soluții adecvate la nivel local;

BB. întrucât este necesar să se efectueze o evaluare cumulată a legislației privind Pactul verde pentru a evalua impactul său general asupra sectorului agroalimentar, inclusiv privind coerența reglementării, sarcina administrativă, competitivitatea și capacitatea sectorului de a asigura securitatea alimentară și reziliența strategică;

BC. întrucât PAC, atunci când impune restricții suplimentare privind

---

[1] Agenția Europeană de Mediu, „Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe” (Emisiile de gaze cu efect de seră provenite din agricultură în Europa), https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/greenhouse-gas-emissions-from-agriculture.

accesul la terenuri, trebuie să țină seama de regiunile în care există o concurență puternică între dezvoltarea urbană și agricultură, pentru a menține activitățile agricole în aceste zone;

BD. întrucât succesul inovării în agricultură depinde nu numai de progresele tehnologice, ci și de schimbul eficient de cunoștințe și de implicarea activă a fermierilor în procesele de cercetare și inovare; întrucât instrumentele precum sistemul de cunoștințe și inovare în agricultură (AKIS), grupurile operaționale din cadrul Parteneriatului european pentru inovare privind productivitatea și durabilitatea agriculturii (PEI-AGRI) și proiectele care implică mai mulți actori, sprijinite de Orizont Europa, au demonstrat valoarea parteneriatelor, a adaptării locale și a legăturilor mai strânse între fermieri, cercetători și consilieri,

Calea către o agricultură competitivă și sustenabilă

1. constată că, la 16 iulie 2025, împreună cu propunerea sa privind un nou cadru financiar multianual pentru perioada 2028-2034, Comisia a prezentat propuneri legislative de reformare a PAC; insistă, cu toate acestea, că poziția Parlamentului cu privire la viitorul PAC și al agriculturii UE rămâne cea prevăzută în prezenta rezoluție;

2. ia act de raportul Comisiei intitulat „O viziune pentru agricultură și alimentație” ca o foaie de parcurs promițătoare pentru PAC post-2027, care cuprinde contribuții importante bazate pe reînnoirea generațiilor, competitivitate, sustenabilitate, reziliență, simplificare și o mai mare reciprocitate a standardelor în comerț și care pune accentul pe inovare pentru a realiza sustenabilitatea economică, socială și de mediu, pe acordarea de prioritate stimulentelor în detrimentul restricțiilor și pe o direcționare mai echitabilă a sprijinului PAC; recunoaște că această abordare pune un accent mai puternic pe obiectivele fundamentale tradiționale ale PAC, astfel cum sunt consacrate la articolul 39 din TFUE; subliniază importanța asigurării unui buget PAC de sine stătător pentru a atinge aceste obiective;

3. subliniază că agricultura joacă un rol fundamental în asigurarea securității alimentare în UE și peste tot în lume, protejând sănătatea umană, menținând biodiversitatea și sănătatea solului și a apei, precum și coeziunea socială; subliniază că viitoarea PAC ar trebui să simplifice accesul la măsuri de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora și că fermierii ar trebui să fie recompensați pentru eforturile lor în acest sens; subliniază că fermierii joacă un rol esențial în asigurarea sustenabilității producției agricole europene în toate dimensiunile sale, de mediu, sociale și economice, contribuind în același timp la securitatea alimentară și la autonomia strategică și, prin urmare, ei ar trebui sprijiniți; solicită ca, înainte de a se propune noi reglementări care să implice noi cerințe și sarcini birocratice pentru fermieri, să se efectueze evaluări ale impactului la nivel de fermă și solicită o revizuire a tuturor obligațiilor actuale; solicită ca

agricultura să rămână o politică a UE și să nu fie inclusă într-un fond unic, pentru a asigura condiții uniforme în toate statele membre;

4. solicită un buget majorat și special dedicat pentru PAC, care să fie indexat în funcție de inflație prin reevaluări anuale, în următorul CFM, pentru a asigura securitatea aprovizionării alimentare, independent de situațiile de instabilitate comercială cauzate de volatilitatea mediului geopolitic; subliniază că, în lipsa unor resurse adecvate, PAC nu va mai putea fi un factor-cheie pentru asigurarea sustenabilității economice, de mediu și sociale a agriculturii europene, garantând, în același timp, un venit echitabil și condiții echitabile pentru agricultori și funcționalitatea deplină a pieței unice; solicită ca resursele financiare alocate PAC să rămână alocate în buget în acest scop, în special plățile directe; se opune ferm ideii ca statele membre să fie autorizate să utilizeze bugetul destinat PAC ca parte a unui pachet general pentru alte scopuri decât cele agricole; subliniază că un buget adecvat va contribui la continuarea unei politici comune;

5. invită Comisia și colegiuitorii să mențină un sprijin fix și dedicat pentru venit ca o componentă esențială a PAC post-2027, recunoscând rolul său vital în asigurarea producției alimentare, cu standarde ridicate de calitate și sănătate pentru consumatorii din UE, oferind fermierilor stabilitate în fața volatilității pieței și a fenomenelor meteorologice extreme, asigurând un nivel de trai echitabil pentru fermieri, garantând securitatea aprovizionării și consolidând autonomia în sectorul alimentelor și furajelor; consideră că trebuie luată în considerare și situația actuală a regiunilor situate la frontierele externe ale UE;

6. își exprimă îngrijorarea cu privire la posibilele revizuiri bugetare ale bugetului UE pentru perioada de după 2027, inclusiv cu privire la posibila centralizare a fluxurilor de finanțare; avertizează că integrarea PAC în alte domenii de finanțare, cum ar fi coeziunea, dezvoltarea regională și pescuitul, ar putea submina rolul distinct al politicii agricole;

7. subliniază necesitatea ca PAC să își mențină propria poziție juridică și instituțională în perioada de după 2027; subliniază că este important să se mențină bugetul PAC ca un buget de sine stătător, distinct și dedicat, adaptat nevoilor specifice ale sectorului agricol european; invită Comisia să reducă sarcinile administrative pentru a se asigura că fermierii pot avea acces direct la sprijin fără să depindă excesiv de mult de consultanți externi;

8. afirmă din nou importanța menținerii PAC ca politică separată și distinctă, care servește ca parteneriat între agricultură și societate și între Europa și agricultorii săi și care le oferă un sprijin fiabil pentru creșterea securității alimentare; respinge ferm orice propunere de a include bugetul PAC într-un fond unic alături de alte politici sau fonduri, deoarece o astfel de abordare ar diminua eficiența

intervențiilor și ar compromite obiectivele strategice ale Uniunii în materie de securitate alimentară și dezvoltare rurală;

9. subliniază că, în contextul geopolitic actual, accesul sigur și constant la alimente a devenit o chestiune de securitate strategică și că dependența de importuri poate fi exploatată ca mijloc de a exercita presiuni; subliniază că, în acest context, ar trebui să se pună un accent mai mare pe obiectivele fundamentale tradiționale ale PAC, și anume sprijinirea securității și rezilienței alimentare, asigurarea unui venit echitabil pentru fermieri și îmbunătățirea stabilității pieței și a competitivității;

10. subliniază că producția alimentară și agricolă sustenabilă joacă un rol strategic important, accentuat de noul context geopolitic, ca parte esențială a securității, stabilității și suveranității europene și în autonomia strategică și că cuantumul bugetului și cadrul bugetar al PAC trebuie să reflecte acest lucru; susține că agricultura UE ar trebui recunoscută nu numai ca sector economic, ci și ca piatră de temelie geopolitică, instrument de stabilitate socială și teritorială și componentă esențială a politicilor de securitate și apărare ale UE; constată că, la nivel mondial, cu excepția UE, țările care joacă un rol-cheie în sectorul agricol și-au intensificat cheltuielile și măsurile de protecție pentru acest sector de la criza prețurilor la alimente din 2007-2008 încoace; reamintește că, pentru a garanta sustenabilitatea pe termen lung a sistemelor noastre alimentare, productivitatea și reziliența agriculturii depind de gestionarea sustenabilă a resurselor naturale; evidențiază că este necesar ca PAC post-2027 să contribuie la consolidarea pregătirii generale și a rezilienței Uniunii; consideră că Comisia și statele membre ar trebui să includă perspectiva alimentară în planurile lor de securitate și competitivitate; solicită Comisiei și statelor membre să ia în considerare posibilitatea de a înființa instalații strategice de stocare la nivel european și național, pentru a garanta securitatea alimentară;

11. subliniază că o producție agricolă eficientă contribuie în mod semnificativ la sustenabilitatea sectorului, prin optimizarea recoltelor cu un consum minim de materii prime; subliniază că PAC trebuie să includă instrumente și investiții care să consolideze capacitatea fermelor și a zonelor rurale de a fi pregătite pentru șocuri, de a absorbi șocuri și de a se redresa în urma acestora; insistă că obiectivul principal al PAC ar trebui să fie satisfacerea nevoilor alimentare ale populației europene și că acest lucru înseamnă sprijinirea mai eficientă a agricultorilor, astfel încât să se consolideze securitatea alimentară și autonomia strategică a UE;

12. subliniază, în acest sens, rolul strategic al piețelor angro, care sunt structuri acreditate de interes public și care pot garanta respectarea principiilor sustenabilității, reducerii risipei și transparenței prețurilor;

13. subliniază că cooperarea, gruparea și dialogul, precum și o mai bună organizare a fermierilor prin cooperative, organizații de producători sau asociații ale organizațiilor de producători în lanțul valoric agroalimentar, împreună cu derogări de la legislația în materie de concurență și cu sprijin specific sunt elemente esențiale pentru îmbunătățirea poziției fermierilor, promovarea unei distribuții mai echitabile a marjelor și creșterea eficienței tuturor actorilor; subliniază, în acest sens, că reforma OCP și a Directivei privind practicile comerciale neloiale[1] poate servi drept o oportunitate de consolidare a poziției fermierilor în cadrul lanțurilor de aprovizionare agroalimentare naționale și transnaționale, garantând că producătorii obțin un preț echitabil pentru produsele și pentru activitatea lor, consolidând mecanismele de gestionare a crizelor și îmbunătățind aplicarea transfrontalieră a normelor împotriva practicilor comerciale neloiale prin armonizare la nivelul UE, fără să se compromită sau să se afecteze negativ cele mai bune strategii și practici naționale existente; invită Comisia să examineze posibilitatea de a institui noi instrumente care să ajute fermierii să nu primească pentru produsele lor prețuri mai mici decât costurile de producție;

14. subliniază, în special, că este important să se consolideze cooperarea transfrontalieră între autoritățile competente din statele membre, asigurând aplicarea eficace, coordonată și consecventă a normelor pe piața internă, pentru a combate comportamentul abuziv, a asigura echitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare și a preveni concurența neloială; subliniază că securitatea alimentară și suveranitatea alimentară sunt componente vitale ale autonomiei strategice și că următorul CFM trebuie să continue să sprijine în mod eficace competitivitatea și reziliența sectorului agricol al Uniunii;

15. subliniază importanța protejării și consolidării sprijinului direct pentru venit pentru a răspunde nevoilor tuturor fermierilor activi și profesioniști din cadrul PAC, atât cu normă întreagă, cât și cu fracțiune de normă, indiferent de dimensiunea și tipul lor de producție; subliniază importanța includerii fermierilor pluriactivi, deoarece toți fermierii contribuie în mod semnificativ la structura socioeconomică a zonelor rurale;

16. subliniază că plățile directe în forma lor actuală generează o valoare adăugată clară la nivelul UE și reamintește importanța unui model bazat pe suprafață, crescând în același timp sprijinul acordat celor

---

[1] Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”), ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/2022-05-28.

mai vulnerabili fermieri, inclusiv fermelor familiale, fermelor mici și mijlocii, fermierilor tineri și femeilor fermiere, fermelor din zonele cu constrângeri naturale și celor care adoptă practici mai sustenabile; pledează pentru un model care să ofere stabilitate și să contribuie în mod eficace la veniturile fermierilor, precum și să mențină viabilitatea economică, competitivitatea și sustenabilitatea producției alimentare în toate regiunile și teritoriile UE; consideră că este esențial să se asigure echitatea în distribuirea plăților directe atât între statele membre, cât și în interiorul acestora;

17. consideră că, pentru a îmbunătăți direcționarea sprijinului PAC către cei care desfășoară o activitate agricolă, este necesar să se perfecționeze într-o mai mare măsură definiția-cadru la nivelul UE a fermierului și că, pe baza acestei definiții, statele membre ar trebui să definească ce fermieri sunt eligibili pentru sprijin; insistă ca această definiție să nu aibă ca rezultat excluderea agricultorilor pluriactivi, care desfășoară activități agricole, dar care sunt implicați totodată și în activități neagricole în afara propriilor ferme, deoarece multiplele lor activități consolidează adesea structura socioeconomică a zonelor rurale;

18. subliniază importanța transparenței în alocarea fondurilor PAC și solicită identificarea sistematică a beneficiarilor finali și a întreprinderilor interconectate; îndeamnă Comisia și statele membre să introducă mecanisme de control pentru a preveni concentrarea sprijinului prin structuri de proprietate complexe sau prin fragmentarea artificială a exploatațiilor agricole;

19. consideră că, atât timp cât se respectă condițiile de concurență echitabile pe piața internă, plățile aferente sprijinului cuplat facultativ ar trebui menținute sau majorate, cu o alocare bugetară suficientă și o mai mare flexibilitate în utilizarea lor, ca instrument simplu de menținere a producției în sectoarele vulnerabile și de contracarare a dificultăților specifice, în special a celor care decurg din dezavantajul concurențial structural al zonelor defavorizate;

20. invită Comisia și statele membre să mențină caracterul voluntar al programelor ecologice și să le facă mai simple și mai flexibile în cadrul PAC post-2027; invită statele membre să ofere fermierilor lor o listă clară și simplă de opțiuni eficiente și eficace în materie de programe ecologice din care să poată alege, însoțită de o remunerație adecvată și atractivă pentru a-i stimula, fără a afecta fondurile alocate pentru plăți directe și investiții și fără a crește birocrația; invită statele membre să investească în formarea profesională pentru a sprijini fermierii să utilizeze în mod eficient programele ecologice;

21. recunoaște progresele deja realizate prin intermediul condiționalității sociale; solicită o evaluare a condiționalității sociale în cadrul PAC și o implementare proporțională, eficace și clar definită pentru a evita suprapunerea reglementărilor între statele

membre și sarcinile administrative disproporționate pentru fermieri și pentru a proteja drepturile lucrătorilor;

22. solicită un studiu cuprinzător pentru a evalua dacă introducerea unor mecanisme obligatorii, cum ar fi redistribuirea sau limitarea plăților directe în cadrul PAC prin plafonare și degresivitate, ar îmbunătăți echitatea; subliniază că acest lucru ar trebui analizat înainte de prezentarea propunerilor pentru o nouă PAC, pentru a dezvolta instrumente adecvate care să poată sprijini cu adevărat viabilitatea fermelor din întreaga UE, inclusiv pentru fermierii tineri și fermierele femei și fermele mici și mijlocii; subliniază că acest studiu ar trebui să analizeze, de asemenea, neaplicarea plafonării plăților specifice, cum ar fi programele ecologice și plățile de agromediu sau legate de climă;

23. solicită să se urmărească distribuția echitabilă a valorii produse în cadrul lanțului agroalimentar prin intermediul unor legi-cadru și al unor intervenții care să aibă ca scop să se crească randamentul antreprenoriatului și veniturile agricole, cu reechilibrarea relațiilor din lanțul de aprovizionare în ceea ce privește distribuitorii și producătorii; solicită, în special, stimulente și investiții pentru noi modele de afaceri agroalimentare care să asigure sustenabilitatea financiară pe termen lung și o reechilibrare a relației comerciale dintre fermieri, distribuitori și producători dincolo de abordarea actuală a UE privind practicile interzise, prin elaborarea unui cadru legislativ de referință inspirat de legea franceză „EGAlim”;

24. solicită un al doilea pilon independent și puternic al PAC, separat de politicile de coeziune, dar strâns coordonat cu acestea, care să promoveze coerența politicilor pentru a facilita, printre altele, integrarea teritorială și pentru a asigura sinergii și un sprijin eficace pentru sectorul agricol într-un cadru coerent care să garanteze utilizarea eficientă a fondurilor UE și a investițiilor în proiecte; insistă ca aceste fonduri să ajungă la beneficiari în timp util; consideră că finanțarea dezvoltării rurale ar trebui alocată în principal activităților agricole, în timp ce alte acțiuni de sprijinire a teritoriilor sau a infrastructurii ar trebui finanțate din fondurile de coeziune;

25. subliniază necesitatea unui program de dezvoltare rurală bine finanțat în cadrul celui de-al doilea pilon al PAC pentru a sprijini zonele rurale, cu o contribuție financiară puternică din partea UE și completată de cofinanțare națională, pentru a asigura eficacitatea și sustenabilitatea pe termen lung a programului; subliniază, în acest sens, rolul esențial al administrațiilor locale și al părților interesate, cum ar fi cooperativele și grupurile de acțiune locală, în organizarea eforturilor din cadrul pilonului II al PAC; subliniază că regiunile ar trebui să aibă capacitatea de a concepe, implementa și gestiona în mod autonom măsuri de dezvoltare rurală, respectând totodată caracteristicile constituționale specifice ale fiecărui stat membru;

26. solicită o majorare a bugetului alocat programului LEADER, care contribuie la abordarea provocărilor sociale și la promovarea grupurilor de acțiune locală prin consolidarea abordărilor DLRC, care sunt esențiale pentru consolidarea legăturilor dintre mediul rural și cel urban; subliniază că LEADER joacă un rol central în promovarea unor zone rurale atractive, prospere, reziliente și interconectate prin sprijinirea inițiativelor care generează valoare adăugată locală, încurajează antreprenoriatul, stimulează inovarea și consolidează structura economică și socială a teritoriilor, toate acestea fiind esențiale pentru păstrarea și atragerea capitalului uman, în special a tinerilor și a femeilor, și contribuind la echilibrul demografic și teritorial și la reînnoirea generațiilor;

27. recunoaște că măsurile voluntare de agromediu și climă, precum și măsurile privind bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor și a animalelor din cadrul pilonului II, utilizând abordări simplificate și bazate atât pe stimulente, cât și pe conformitate, sunt instrumente-cheie pentru protejarea mediului și promovarea practicilor sustenabile, contribuind în același timp la venituri decente pentru fermierii care le pun în aplicare; consideră că aceste programe din pilonul II sunt mai eficace decât programele ecologice, care, în multe state membre, nu au obținut rezultatele dorite din cauza nivelului lor ridicat de complexitate pentru fermieri și, prin urmare, consideră că aceste scheme din cadrul pilonului II ar trebui să primească o cotă mai mare de finanțare în viitoarea PAC; subliniază că este important să se asigure că măsurile de agromediu și climatice contribuie la menținerea și îmbunătățirea producției alimentare;

28. solicită ca sprijinul financiar acordat prin PAC să fie simplificat și să devină mai accesibil pentru proiectele de mici dimensiuni, care sunt adesea motoarele celor mai inovatoare inițiative; invită Comisia și statele membre să promoveze și să extindă utilizarea opțiunilor de costuri simplificate;

29. invită Comisia să adopte măsuri concrete pentru a garanta că importurile de produse agroalimentare din țări din afara UE sunt supuse acelorași standarde de siguranță alimentară, de mediu, sociale și de bunăstare a animalelor ca cele impuse producătorilor din UE, pentru a asigura condiții de concurență echitabile și un nivel ridicat de siguranță alimentară, trasabilitate și producție sustenabilă în UE; insistă că acest lucru este esențial pentru a nu compromite competitivitatea producției agroalimentare a UE în raport cu produsele importate; insistă că, pentru a evita concurența neloială pentru fermierii din UE, Comisia trebuie să fie pregătită să activeze clauze de salvgardare în acordurile sale cu țările din afara UE, dacă este necesar, pentru a asigura stabilitatea pieței interne;

30. invită Comisia ca, în eforturile sale de a deschide noi piețe și de a le consolida pe cele existente, să efectueze o evaluare sistematică a impactului dispozițiilor referitoare la sectorul agricol din fiecare dintre acordurile sale comerciale, care ar trebui să țină seama de

toate părțile interesate pentru a determina impactul cumulativ al acestor dispoziții, precum și să ofere strategii specifice pentru a asigura condiții de concurență echitabile și reciprocitate la toate nivelurile, în special în ceea ce privește standardele de producție, de calitate și standardele sociale;

31. subliniază că este necesar să se mențină coerența între politicile comerciale și de sustenabilitate ale Uniunii și să se intensifice controalele Comisiei și ale statelor membre, atât la sursă, cât și la frontiere, prin intermediul unei agenții de control a UE, deoarece acest lucru ar oferi garanții mai mari în ceea ce privește concurența loială pentru producătorii europeni; solicită o revizuire a politicii comerciale a UE pentru a se asigura că aceasta sprijină în mod eficace competitivitatea și sustenabilitatea agriculturii europene; subliniază că sustenabilitatea și competitivitatea sectorului agricol al UE nu ar trebui să fie subminate prin acordurile comerciale care se vor încheia în viitor;

32. invită Comisia să îmbunătățească sinergiile, complementaritățile și coordonarea dintre instrumentele de finanțare ale UE, cum ar fi Fondul de coeziune, instrumentul de redresare NextGenerationEU sau Fondul pentru o tranziție justă, precum și cu instrumentele naționale, și să deschidă linii directe de cooperare cu autoritățile locale pentru gestionarea și implementarea fondurilor existente; solicită, de asemenea, o integrare sporită cu alte programe relevante pentru a maximiza impactul obiectivelor privind inovarea, digitalizarea, sustenabilitatea și reziliența în agricultură și în zonele rurale; invită Comisia să instituie o procedură internă, la începutul fiecărei perioade de programare financiară, pentru a asigura complementaritatea și coerența la nivelul UE între diferitele instrumente de sprijin planificate pentru zonele rurale;

33. subliniază că accesul la finanțare pentru fermieri și alți actori din sectorul agroalimentar este esențial pentru realizarea investițiilor, pentru facilitarea accesului la terenuri și pentru asigurarea continuității activității agricole în cadrul fermelor; subliniază, de asemenea, că inovarea și tehnologia din sectorul agroalimentar ar trebui să beneficieze în continuare în mod prioritar de sprijin specific pentru investiții, astfel încât să permită UE să devină un centru digital mondial, prin încurajarea start-up-urilor și păstrarea tinerilor talentați;

34. constată că statele membre se confruntă cu riscuri tot mai mari și mai diverse; subliniază, în acest sens, că o creștere adecvată și o reformă a rezervei comune pentru situații de criză în agricultură, combinate cu crearea de instrumente financiare noi și specifice cu resurse din afara PAC sunt esențiale pentru sprijinirea fermierilor, în contextul unei piețe imprevizibile și al perturbărilor cauzate de schimbările climatice, cum ar fi seceta și inundațiile, furtunile, bolile plantelor și ale animalelor, precum și schimbările în comportamentul consumatorilor și tensiunile geopolitice; invită Comisia să își

definească strategia ex ante de gestionare a crizelor, separat pentru fiecare tip de produs agricol, cu scopul de a utiliza rezerva agricolă pentru situații de criză cu maximă eficiență și valoare adăugată la nivel comunitar; invită Comisia și statele membre să asigure răspunsuri rapide, eficace și proporționale la nevoile fermierilor aflați în situații de criză, permițându-le să obțină rapid capitalul de care au nevoie pentru a-și reface activitățile agricole;

35. subliniază rolul important al mecanismelor de intervenție publică ale PAC în a stabiliza piețele agricole și în a proteja fermierii împotriva fluctuațiilor prețurilor; subliniază că pragurile de referință nu au mai fost reevaluate de mulți ani și că ar trebui revizuite cât mai curând posibil pentru a ține seama de evoluția prețurilor;

36. solicită o mai bună coordonare și simplificare între toate instrumentele disponibile, inclusiv Fondul de solidaritate, pentru a permite fermierilor, comunităților rurale și autorităților locale afectate de dezastre naturale și climatice să aibă acces mai rapid și mai bine direcționat la ajutoare; solicită, având în vedere daunele tot mai mari cauzate de dezastrele naturale, crearea unui mecanism automat de declanșare pentru a putea accesa mai rapid instrumentele specifice de atenuare și gestionare a riscurilor, bazate pe măsuri active și pasive accesibile pentru fermieri;

37. invită statele membre să asigure punerea în aplicare corectă și la timp a planurilor lor strategice naționale, în cadrul ambilor piloni, evitând astfel returnarea fondurilor;

38. subliniază că, deși agricultura contribuie prin PAC la alte politici și strategii, cum ar fi mediul, energia, comerțul, clima, biodiversitatea, sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea publică și dezvoltarea regională, este important și binevenit ca și alte politici să contribuie în continuare la sustenabilitatea agriculturii, la dezvoltarea rurală și la furnizarea de servicii dincolo de producția de alimente și resurse biogene; subliniază, în special, importanța dezvoltării bioenergiei și a bioeconomiei pentru sprijinirea rezilienței sectorului agricol;

39. invită Comisia să implementeze un mecanism de analiză din perspectiva mediului rural, la nivelul întregii UE, pentru toate domeniile de politică și să includă comunitatea Pactului rural, precum și Comitetul Regiunilor în toate activitățile legate de cadrul de dezvoltare rurală; regretă faptul că, deși Comisia a inclus mecanismul de analiză din perspectiva mediului rural în viziunea sa pentru zonele rurale în perspectiva anului 2040, în practică acesta pare să fi fost pus în aplicare doar într-o măsură limitată;

40. reafirmă că UE are cele mai înalte standarde mondiale în materie de sănătate alimentară, bunăstare a animalelor și protecție socială și de mediu, care reprezintă piloni ai competitivității produselor agricole europene de înaltă calitate, iar aceste standarde trebuie respectate și protejate; solicită, prin urmare, ca orice propunere legislativă în

aceste domenii să se bazeze pe date științifice, să fie precedată de o evaluare riguroasă și cuprinzătoare a impactului și să fie concepută pentru a consolida competitivitatea și sustenabilitatea fermelor din UE; consideră că stimularea și compensarea fermierilor pentru orice costuri suplimentare pe care le suportă sunt esențiale pentru atingerea acestui obiectiv;

41. subliniază că creșterea nivelului de bunăstare a animalelor nu este doar un imperativ etic, ci și o cale către sisteme de creștere mai reziliente și mai profitabile; subliniază că animalele mai sănătoase și cu un nivel mai scăzut de stres au nevoie, în general, de mai puține intervenții veterinare, au rate de fertilitate mai ridicate și performanțe mai bune, ceea ce conduce la o eficiență economică sporită; solicită ca măsurile PAC să continue să sprijine investițiile și formarea în vederea aplicării unor standarde mai ridicate de bunăstare a animalelor, în concordanță cu așteptările pieței și cu recomandările științifice;

42. invită Comisia să prezinte în propunerile sale legislative pentru următoarea PAC o strategie ambițioasă și cuprinzătoare privind proteinele, care să includă măsuri și instrumente adecvate pentru a promova o producție culturi proteice de înaltă calitate, inclusiv culturi de leguminoase, cum ar fi anumite semințe oleaginoase, leguminoase boabe și furaje verzi, precum și culturi neleguminoase, cum ar fi semințele de floarea-soarelui și de rapiță utilizate în scopuri alimentare și furajere, cu scopul de a reduce în mod semnificativ deficitul de proteine din UE și de a asigura autonomia strategică;

43. evidențiază importanța strategică a creșterii sustenabile a animalelor pentru dezvoltarea rurală, conservarea biodiversității, gestionarea peisajului și sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului, în special în zonele defavorizate și în cadrul peisajelor de mare valoare naturală, și subliniază necesitatea de a oferi sectorului un sprijin financiar adecvat pentru a asigura sustenabilitatea acestuia; subliniază că produsele de origine animală nu au doar o valoare nutrițională, ci că producția lor joacă un rol esențial în conservarea peisajelor culturale tradiționale, a fertilității solului și a stocării carbonului; invită Comisia să creeze un grup la nivel înalt privind creșterea animalelor, asigurând implicarea tuturor părților interesate relevante, pentru a dezvolta noi abordări cu scopul de a proteja viitorul sectorului și de a aborda problema pierderii progresive a șeptelului în UE, stimulând reînnoirea generațiilor, promovând bunăstarea animalelor și economia circulară – inclusiv utilizarea digestatului ca bioîngrășământ valoros care contribuie la reciclarea nutrienților și la sănătatea solului – și maximizând contribuția pozitivă a creșterii sustenabile a animalelor la conservarea și refacerea naturii, la biodiversitate, la sănătatea și la fertilitatea solului, precum și să promoveze investițiile pentru a stimula competitivitatea sectorului; consideră că introducerea unui nou sistem de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) în

agricultură ar crea o complexitate excesivă, fără nicio garanție de eficacitate;

44. subliniază recentele apariții de focare de boli ale animalelor în mai multe state membre; invită Comisia și statele membre să consolideze măsurile de prevenire și de eradicare și să majoreze alocările de finanțare din cadrul PAC dedicate gestionării riscurilor și investițiilor pentru îmbunătățirea biosecurității în ferme; invită Comisia să consolideze măsurile în materie de sănătate a animalelor în sectorul agricol din UE prin coordonarea cercetării și a măsurilor de achiziție și de furnizare de vaccinuri veterinare la nivelul UE, printr-un mecanism de pregătire și de depistare timpurie și prin încurajarea dezvoltării acestor vaccinuri în UE; solicită o finanțare adecvată pentru acest mecanism în afara PAC; îndeamnă statele membre să sprijine regiunile și să colaboreze cu acestea în elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de prevenire, vaccinare și atenuare a acestor boli;

45. regretă că finanțarea măsurilor de prevenire, control și eradicare a anumitor boli ale animalelor prin intermediul Programului privind piața unică este insuficientă pentru a sprijini fermierii și statele membre în ceea ce privește boli precum febra aftoasă; subliniază că, în UE, orice eșec în prevenirea sau controlul bolilor animalelor într-un stat membru poate avea repercusiuni imediate asupra altor state membre și necesită un răspuns coordonat; solicită introducerea unor standarde stricte de sănătate animală la nivelul UE pentru a proteja sectorul creșterii animalelor, inclusiv a unor dispoziții pentru gestionarea populațiilor de animale sălbatice care prezintă riscuri de infectare și pentru vaccinarea specifică a animalelor atunci când este necesar;

46. subliniază că rezistența la antimicrobiene reprezintă o amenințare majoră la adresa sănătății umane, iar reducerea utilizării antibioticelor în creșterea animalelor trebuie să fie o prioritate; ia act de finanțarea disponibilă deja în cadrul PAC pentru reducerea susceptibilității la contractarea bolilor animalelor și a transmiterii acestora;

47. reiterează necesitatea dezvoltării unei strategii alimentare globale a UE bazate pe metoda științifică de experimentare, care să integreze agricultura și creșterea animalelor, asigurând în același timp un tratament echitabil pentru toate sectoarele agricole; sprijină evaluările de mediu bazate pe date științifice, care iau în considerare întregul ciclu de viață al produselor alimentare; își exprimă sprijinul pentru nutriția bazată pe evaluări științifice, care confirmă importanța alimentelor de origine animală pentru sănătatea umană, în special pentru populațiile vulnerabile precum copiii, persoanele în vârstă și femeile;

48. invită statele membre să promoveze și să îmbunătățească condițiile sociale și de muncă și salariile fermierilor și ale oricăror angajați din

agricultură și să asigure o acoperire adecvată a lucrătorilor și înlocuirea acestora în caz de boală sau de accidente care provoacă o absență temporară; solicită, de asemenea, ca fermierilor și lucrătorilor agricoli să li ofere cursuri de formare și posibilitatea de a beneficia de concediu anual, precum și de concediu din motive familiale pentru a se ocupa de membrii familiei, cu scopul de a asigura locuri de muncă de calitate și un echilibru mai bun între viața profesională și cea privată pentru această categorie profesională; recunoaște rolul agriculturii ca factor cheie ce contribuie la responsabilitatea socială și la condițiile de muncă decente în zonele rurale;

49. invită Comisia să actualizeze alocările financiare din cadrul POSEI pentru a reflecta, cel puțin, inflația cumulativă în următorul CFM, cu alocări ajustate anual, și regretă că deflatorul de 2 % aplicat plăților directe nu a fost luat în considerare și pentru POSEI în actualul CFM; consideră, cu toate acestea, că Comisia trebuie să depună un efort suplimentar și să propună o majorare semnificativă a bugetului POSEI în următorul CFM, pentru a oferi sprijin complementar producției agricole, asigurând astfel autonomia alimentară în regiunile ultraperiferice; consideră că o astfel de majorare este esențială pentru continuitatea activității agricole în regiunile ultraperiferice, pentru sprijinirea investițiilor și pentru asigurarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii Europene, în deplină conformitate cu articolul 349 din TFUE, care recunoaște caracterul specific al acestor regiuni și necesitatea adoptării unor măsuri diferențiate pentru a răspunde constrângerilor permanente care le afectează; afirmă, așadar, că majorarea finanțării POSEI ar trebui să țină cont de nevoile agricole reale și specifice ale acestor regiuni, inclusiv de modificările costurilor de producție, de expunerea la fenomenele meteorologice extreme tot mai frecvente, de fragmentarea teritorială, de volatilitatea pieței și de necesitatea de a asigura viabilitatea economică a exploatațiilor agricole și venituri echitabile pentru agricultori; subliniază, în acest context, importanța creării unui mecanism specific, și anume a unui program POSEI de transport, care să contribuie la reducerea costurilor suplimentare de transport pentru produsele din interiorul regiunilor ultraperiferice și care sunt transportate din regiunile ultraperiferice către piața unică și pentru factorii de producție din regiunile ultraperiferice;

50. subliniază că finanțarea apiculturii în cadrul pilonului II ar trebui să fie mai bine direcționată și să aibă o eficacitate sporită și că noul cadru legislativ ar trebui să prevadă modernizarea și simplificarea schemei de sprijin din cadrul pilonului I pentru apicultori, care să țină seama de caracteristicile și vulnerabilitățile specifice ale sectorului;

51. subliniază importanța accesului la infrastructura fizică și digitală, cu asigurarea accesului la servicii fiabile de mare viteză bandă largă, precum și a utilizării tehnologiei prin satelit pentru munca și

calitatea vieții fermierilor din zonele rurale și pentru depășirea izolării sociale; insistă, prin urmare, asupra importanței realizării unei digitalizări treptate a agriculturii, care implică un acces constant la internet, cunoștințe digitale, inovare, accesul fermierilor la date și drepturi de proprietate asupra acestora, oportunități de educație și formare, astfel încât persoanele – în special tinerii – să poată fi atrase și păstrate în aceste zone, oferindu-le posibilitatea de a rămâne în zonele respective dacă doresc acest lucru; invită Comisia și statele membre să pună la dispoziția fermierilor și a administratorilor de păduri cursuri de formare pentru a dobândi competențe digitale care să îi poată ajuta să utilizeze în mod optim avantajele digitalizării și ale agriculturii de precizie și să lucreze într-un mod mai eficient și mai sustenabil, ținând seama, în același timp, de faptul că, în prezent, comunicarea personală și verbală rămân esențiale pentru mulți fermieri; recunoaște rolul esențial al organizațiilor de fermieri în stimularea transformării digitale a agriculturii;

52. invită Comisia și statele membre să asigure alinierea deplină între programul „Europa digitală”, politicile de implementare a benzii largi și PAC post-2027; afirmă faptul că este necesar atât să se doteze zonele rurale cu servicii de infrastructură digitală, cât și să se consolideze competențele necesare pentru munca de la distanță, agricultura de precizie și antreprenoriatul digital; subliniază că serviciile de infrastructură digitală trebuie să fie accesibile ca preț pentru cetățenii din mediul rural; subliniază că astfel de investiții sunt esențiale pentru reducerea depopulării rurale și creșterea atractivității agriculturii și a vieții rurale pentru generațiile mai tinere;

53. solicită o mai bună sensibilizare cu privire la importanța sănătății mintale a fermierilor și a lucrătorilor agricoli, având în vedere rata ridicată a sinuciderilor din acest sector; subliniază că acesta este un fenomen alarmant, cauzat, printre altele, de niveluri ridicate de stres, incertitudine, sarcini administrative împovărătoare, precum și de vulnerabilitate, izolare socială, lipsa vacanțelor, gradul de îndatorare și dificultățile economice cu care se confruntă fermierii; subliniază, de asemenea, că stresul asociat procedurilor de inspecție în ferme exercită o presiune suplimentară asupra fermierilor în activitatea de gestionare a exploatațiilor lor și invită statele membre să dezvolte mecanisme pentru a aborda acest aspect; invită Comisia și statele membre să încurajeze colaborarea în vederea elaborării unei strategii cuprinzătoare privind sănătatea mintală a agricultorilor și să se asigure că în următoarea PAC sunt incluse măsuri de sprijin adecvate; evidențiază valoarea abordărilor adaptate în mod specific la circumstanțele locale, care utilizează diferite tipuri de servicii de sprijin, inclusiv a rețelelor existente de consiliere agricolă și a altor grupuri de sprijin ale comunităților rurale; consideră că este necesar să se dezvolte programe de sprijin psihologic, precum și măsuri care să promoveze simplificarea administrativă și echilibrul dintre viața profesională și cea privată,

toate acestea urmând să ducă la îmbunătățirea calității vieții fermierilor și a lucrătorilor din UE; reiterează necesitatea ca agricultorii să primească prețuri echitabile pentru produsele lor de piață și pentru produsele non-piață;

54. subliniază că peste 70% dintre consumatorii din UE își bazează deciziile de cumpărare pe informațiile înscrise pe ambalaj și atrage atenția asupra riscului real de inducere în eroare a consumatorilor; solicită, prin urmare, consolidarea etichetării armonizate în UE, cu scopul de a garanta un sistem corect și echitabil, asigurând, în ceea ce privește produsele agroalimentare din UE, transparența în legătură cu țara de origine a produselor, măsurile de asigurare a calității și standardele de producție, inclusiv standardele în ceea ce privește bunăstarea animalelor și producția ecologică; consideră că este necesar să se garanteze trasabilitatea și competitivitatea pe piața unică și la nivel mondial prin norme clare, cu scopul de a evita denaturările și practicile înșelătoare, astfel încât să se protejeze integritatea sistemelor alimentare ale UE, să se îmbunătățească promovarea acestora și să se consolideze informarea și sensibilizarea consumatorilor;

55. solicită adoptarea de măsuri sporite de protecție pentru produsele regionale, inclusiv prin consolidarea schemelor de denumiri de origine protejată (DOP), a indicațiilor geografice protejate (IGP) și a specialităților tradiționale garantate, folosind în acest scop proceduri simplificate care să prevină utilizarea abuzivă și contrafacerea;

56. solicită, de asemenea, Comisiei Europene să pună capăt sistemelor de etichetare frontală simpliste, precum Nutriscore, din cauza lipsei unui consens științific general și a riscului ca parametrii să fie modificați de industrie în funcție de interesele sale;

57. solicită promovarea educației nutriționale în școli și în cantinele școlare, cu scopul de a ajuta copiii să înțeleagă importanța unei alimentații complete și echilibrate de la o vârstă fragedă, sprijinind astfel copiii pentru a le permite să înțeleagă originea alimentelor; încurajează dezvoltarea unor obiceiuri alimentare și a unor meniuri școlare sănătoase, care să includă o varietate de vitamine, fibre și alimente bogate în nutrienți, cu scopul de a contribui la consolidarea bunăstării fizice și mentale a elevilor; subliniază, de asemenea, necesitatea de a respecta și de a promova gastronomia națională, locală și sezonieră ca patrimoniu cultural valoros, bine reprezentat sub forma modelului dietei mediteraneene; îndeamnă Comisia să se asigure că autoritățile locale și regionale primesc resurse suplimentare pentru programele care vizează aceste activități și evidențiază necesitatea ca achizițiile publice să fie ghidate de calitate, nu de preț, și să promoveze, acolo unde este posibil, consumul de produse ecologice, locale și sezoniere cu indicații geografice;

58. subliniază importanța programului UE de distribuire a laptelui, fructelor și legumelor către copii prin intermediul programelor școlare, ca instrument-cheie de promovare a unei alimentații sănătoase, în special pentru copiii care provin din medii vulnerabile, pentru care mesele școlare pot fi una dintre puținele surse de alimentație echilibrată; regretă că unele state membre nu utilizează fondurile alocate acestui program, ceea ce duce la o subutilizare a bugetului disponibil; atrage atenția asupra importanței implicării fermierilor și a actorilor din întregul lanț valoric agroalimentar în furnizarea de educație alimentară și a promovării legăturilor directe între producători și școli;

59. subliniază importanța menținerii unei finanțări adecvate pentru producția de ulei de măsline și de măsline de masă, având în vedere beneficiile lor semnificative pentru sănătate și nutriție pentru toți europenii;

60. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la numărul tot mai mare de proiecte axate pe producția de „carne de sinteză”; subliniază necesitatea de a revizui cadrul legislativ al UE aplicabil autorizării acestor produse, astfel încât acesta să integreze mai bine implicațiile economice, sociale și de mediu, precum și aspectele etice ale acestui tip de inovare;

61. încurajează politicienii, școlile, mass-media, fermierii și asociațiile locale să colaboreze în vederea promovării unei imagini pozitive a agriculturii, sporind atractivitatea acesteia pentru tineri, și să asigure o mai bună comunicare cu privire la rolul fermierului în producția alimentară sustenabilă și în cadrul furnizării de servicii de mediu; solicită recunoașterea pe scară largă a activității esențiale desfășurate de fermieri și de lucrătorii agricoli în ceea ce privește garantarea siguranței alimentare și a angajamentului lor față de practicile sustenabile prin campanii menite să sensibilizeze consumatorii cu privire la alegerile pe care le fac atunci când cumpără și să consolideze relația dintre consumatori și fermierii din UE, promovând o mai bună înțelegere a modului în care fermierii produc produsele agroalimentare pe care le achiziționează consumatorii; subliniază necesitatea de a contracara dezinformarea și mesajele înșelătoare, eronate și nejustificate, cu scopul de a îmbunătăți imaginea negativă pe care o parte a societății o are asupra fermierilor; îndeamnă statele membre să includă această recunoaștere în planurile lor educaționale, pentru ca agricultura să devină o activitate economică atractivă; regretă profund faptul că fermierii și rezidenții din mediul rural au suferit mulți ani ca urmare a reducerii priorităților și a investițiilor insuficiente;

Simplificarea PAC după 2027: strategii pentru o gestionare mai eficientă

62. sprijină, pentru viitor, obiectivul stabilit de Comisie pentru perioada 2024-2029 de a reduce sarcinile administrative pentru fermieri și de

a simplifica legislația ca prioritate strategică transversală, cu scopul de a facilita accesul la sprijinul PAC și de a crește eficiența implementării pe teren; insistă asupra faptului că acesta trebuie să fie unul dintre principiile directoare care stau la baza tuturor acțiunilor ce vizează realizarea sustenabilității sociale, de mediu și economice a agriculturii UE, fără a submina cele cinci obiective principale ale PAC, astfel cum sunt prevăzute la articolul 39 din TFUE; subliniază că simplificarea PAC nu ar trebui să compromită un cadru de reglementare solid la nivelul UE, deoarece acest lucru este vital pentru menținerea caracterului comun al PAC și pentru asigurarea sprijinului public pentru resursele financiare necesare;

63. subliniază necesitatea unei mai mari flexibilități și a unei structuri de finanțare mai simple pentru noua PAC, care să aducă beneficii fermierilor activi; subliniază că volatilitatea condițiilor, impunerea unor reglementările tot mai stricte și așteptările din ce în ce mai mari ale societății cauzează frustrări în rândul fermierilor și afectează atractivitatea profesiei, în special în rândul tinerilor fermieri și al fermierilor celor mai vulnerabili;

64. invită Comisia ca, atunci când concepe viitoarea arhitectură a PAC, să se concentreze pe furnizarea unor criterii mai clare, a unor proceduri digitalizate, a unor orientări standardizate, pe comunicarea în timp util a modificărilor și pe un sprijin tehnic accesibil; subliniază că suprareglementarea sporește complexitatea pentru fermieri și beneficiari, reducând eficacitatea măsurilor importante și gradul de punere efectivă în aplicare a acestora;

65. solicită o mai bună coordonare între Comisie și autoritățile naționale și regionale în ceea ce privește reducerea obligațiilor în materie de documentare și raportare; subliniază necesitatea unui angajament proactiv între Comisie, autoritățile statelor membre, fermieri și organizațiile agricole înainte de elaborarea planurilor strategice naționale PAC; subliniază necesitatea unei mai mari flexibilități pentru statele membre în cadrul planurilor strategice PAC, astfel încât să se permită statelor membre să adapteze elemente specifice fără a solicita aprobarea prealabilă a Comisiei, atunci când este necesar; solicită instituirea unui sistem de raportare electronic centralizat – un „ghișeu unic al PAC” – în cadrul căruia fermierii să poată depune cereri, rapoarte și întreaga documentație necesară într-un singur loc, evitând procedurile administrative inutile și suprapuse;

66. solicită un sistem realist și bazat pe stimulente pentru fermieri, care să reflecte angajamentul referitor la termene demonstrat de beneficiar, mai degrabă decât un sistem bazat exclusiv pe obligațiile de a atinge obiective de mediu și sociale ambițioase, remarcând necesitatea de a ține seama în mod corespunzător de particularitățile zonelor geografice; consideră că abordările bazate pe stimulente produc cele mai bune rezultate în ceea ce privește consolidarea sustenabilității agriculturii în UE; subliniază că, la calcularea

remunerației datorate pentru serviciile prestate, este esențial ca metodologia să nu se limiteze la „costurile suportate” de agricultori și la „pierderile de venituri” ale acestora, deoarece pierderile socioeconomice pentru comunitatea mai largă pot fi mult mai mari, cauzând pierderi ale activității economice atât în amonte, cât și în aval în zona respectivă; consideră că finanțarea acestor plăți ar trebui să provină din PAC sau din fonduri naționale, astfel încât finanțarea publică să poată stimula cu adevărat inovarea ecologică și tranziția verde; invită Comisia să exploreze surse de finanțare suplimentare în afara PAC pentru a sprijini agricultorii în dezvoltarea unor modele de afaceri sustenabile, adaptate la nivel local;

67. subliniază că punerea în aplicare a cerințelor privind bunele condiții agricole și de mediu trebuie să țină seama de utilizarea actuală a terenurilor și de practicile agricole actuale; subliniază că fermierii activi trebuie să își păstreze dreptul de a-și continua activitățile agricole actuale, inclusiv operațiunile de întreținere necesare, fără a se confrunta cu restricții administrative sau operaționale suplimentare;

68. subliniază necesitatea de a evalua în continuare cerințele PAC în materie de condiționalitate pentru a reduce sarcina administrativă, obstacolele sau barierele economice, a reduce costurile și a evita cerințele excesive în materie de punere în aplicare pentru fermieri; insistă asupra nevoii de flexibilitate și simplitate a fermierilor, menționând, în același timp, nevoia de a promova practici agricole responsabile, prin stimulente, menținând condiții de concurență echitabile și sprijinul public pentru politică, într-o abordare care generează o valoare adăugată mai mare și mai multe investiții în inovare;

69. îndeamnă Comisia să încurajeze fermierii să își asume responsabilitatea, permițând în acest scop un anumit grad de toleranță și asigurând faptul că sancțiunile sunt echitabile și proporționale, în special în ceea ce privește cerințele de condiționalitate, precum și eco-schemele voluntare și măsurile de agromediu și climatice; subliniază necesitatea ca toate noile cerințe legislative din cadrul PAC post-2027 să fie însoțite de perioade de tranziție și simplificări administrative suficiente pentru a le asigura agricultorilor securitatea juridică și a planificării;

70. subliniază că Regulamentul privind OCP[1] trebuie simplificat, accelerând astfel procedurile de acordare a unor ajutoare excepționale fermierilor; subliniază că este important să se promoveze și să se consolideze rolul esențial jucat de cooperative, de

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

organizațiile de producători (OP-uri), de asociațiile de organizații de producători (AOP-uri), de organizațiile de producători de fructe și legume, de organizațiile interprofesionale și de alte entități care contribuie la lanțul valoric agroalimentar, inclusiv de sectorul ecologic, și că este important ca lanțul valoric agroalimentar să devină mai echilibrat, asigurând astfel o mai bună remunerare a fermierilor; îndeamnă Comisia să examineze modul în care cooperarea între acești actori poate fi încurajată și sprijinită în continuare prin Regulamentul privind OCP;

71. invită Comisia să efectueze o revizuire cuprinzătoare a instrumentelor, inclusiv a observatoarelor piețelor, cu scopul de a îmbunătăți reziliența la volatilitatea pieței și la prăbușirea prețurilor de pe piață; insistă asupra faptului că este necesar să se actualizeze și să se consolideze instrumentele actuale de gestionare a riscurilor și să se intensifice cooperarea dintre cooperative, OP-uri și AOP-uri în vederea consolidării rolului acestora în gestionarea instrumentelor economice și de gestionare a riscurilor; insistă asupra necesității de a facilita și mai mult aplicarea derogărilor de la normele în materie de concurență pentru fermieri, cu scopul de a aborda și a depăși crizele de pe piață;

72. invită Comisia să includă plase de siguranță eficiente în Regulamentul privind OCP, inclusiv o revizuire a prețurilor actuale de intervenție publică și a pragurilor de referință pentru a reflecta cu acuratețe condițiile și realitățile economice actuale;

73. salută noul pachet al Comisiei pentru sectorul vinicol și invită Comisia să aloce în continuare resurse financiare pentru punerea în aplicare a măsurilor propuse și pentru o redresare sustenabilă pe termen lung a acestui sector;

74. reamintește, de asemenea, că Regulamentul privind OCP ar trebui să abordeze cererea producătorilor și a consumatorilor privind denumirile comerciale ale anumitor produse agricole, cum ar fi cele legate de carne, care trebuie protejate împotriva riscului de utilizare înșelătoare;

75. solicită să se garanteze că orice propunere legislativă care afectează agricultura va fi precedată, cu excepția unor circumstanțe excepționale, de o evaluare cumulativă a impactului, care să fie detaliată, cuprinzătoare și bazată pe dovezi, punând accentul în mod deosebit pe aspectele economice, de mediu și sociale, cu scopul de a oferi securitate juridică fermierilor; pledează pentru evaluarea impactului economic al măsurilor de politică propuse la nivel de fermă și a mijloacelor financiare necesare pentru punerea în aplicare a acestor măsuri, precum și pentru monitorizarea continuă a măsurilor; subliniază că creșterea continuă a sarcinilor de reglementare impuse sectorului a cauzat frustrări în rândul fermierilor și a avut drept rezultat costuri suplimentare semnificative

la nivel de fermă, constituind unul dintre factorii care afectează atractivitatea profesiei pentru noii fermieri;

76. subliniază că este important să fie recunoscută diversitatea agriculturii europene – care include horticultura în sere închise și culturile permanente – atunci când se elaborează măsuri de sprijin, cerințe de reglementare și strategii de inovare; solicită introducerea și adaptarea unor reglementări UE elaborate în mod specific pentru a aborda provocările și oportunitățile agriculturii în sere, ale agriculturii urbane și ale agriculturii verticale;

77. subliniază necesitatea unei tranziții către sisteme digitale integrate și interoperabile pentru a monitoriza PAC; subliniază, în acest context, că este important să se promoveze colectarea de date și de informații într-un cadru legislativ unic care să se bazeze, în special, pe imagini prin satelit pentru a dezvolta sisteme integrate de gestionare și control; subliniază că astfel de sisteme ar trebui să vizeze reducerea inspecțiilor față în față sau a inspecțiilor fizice la fața locului, în cazurile în care acest lucru este fezabil, și reducerea la minimum a sarcinilor administrative și a costurilor suportate de fermieri; insistă asupra faptului că protecția și proprietatea asupra datelor fermierilor trebuie să fie pe deplin garantate; reamintește, cu toate acestea, că, având în vedere limitările actuale în utilizarea tehnologiei prin satelit, în special în ceea ce privește coletele mici și restrânse, este în continuare necesar să se mențină alte sisteme între timp;

78. solicită statelor membre să pună în aplicare abordarea auditului unic pentru a reduce la minimum timpul pierdut de fermieri pentru controalele însoțitoare; sprijină Comisia să modernizeze sistemul integrat de gestionare și control al imaginilor prin satelit, cum ar fi Copernicus și Galileo, pentru a integra tehnologiile existente și noile tehnologii, cu scopul de a asigura o precizie, o fiabilitate și o simplificare mai mare;

79. pledează pentru acordarea unei mai mari flexibilități statelor membre, cu scopul de a sprijini investițiile în inovații și tehnologii-cheie, cum ar fi utilizarea sateliților, internetul obiectelor și tehnologiile similare pentru captarea datelor operaționale; consideră că acest lucru va asigura transparența și conformitatea fără a impune costuri suplimentare fermierilor, facilitând tranziția către un sistem bazat pe încredere, în care fermierii de încredere își pot autocertifica conformitatea, completat de audituri precis orientate, bazate pe riscuri, mai degrabă decât de inspecții ample de rutină;

80. subliniază necesitatea de a concepe strategii de inovare și tranziții digitale într-un mod participativ și accesibil tuturor fermelor, asigurând faptul că progresul tehnologic contribuie la coeziunea rurală, la participarea democratică și la dezvoltarea durabilă;

81. consideră că este esențial să li se ofere statelor membre care recunosc că regiunile au un rol statutar în gestionarea PAC posibilitatea de a restabili instrumentele de gestionare la nivel regional în contextul măsurilor de dezvoltare rurală;

Apa și economia circulară ca fundament al PAC post-2027

82. îndeamnă Comisia să integreze o abordare strategică și holistică a resurselor de apă în PAC post-2027 și să sporească sinergiile sale cu alte fonduri ale UE, cum ar fi Fondul european de dezvoltare regională, cu scopul de a consolida conexiunea apă-alimente ca element-cheie în consolidarea securității alimentare și în dezvoltarea zonelor rurale; solicită, de asemenea, creșterea investițiilor în îmbunătățirea rezilienței în materie de apă prin modernizarea și dezvoltarea unei infrastructuri de reținere, distribuție, stocare și reglementare sustenabilă a apei, precum și a unor soluții bazate pe natură, care sunt esențiale pentru realizarea unui sector agricol mai eficient și mai competitiv;

83. invită Comisia să garanteze accesul la apă pentru irigații sustenabile; subliniază necesitatea de a promova investițiile în epurarea și tratarea apelor reziduale, precum și utilizarea surselor de apă neconvenționale, cum ar fi apa recuperată și desalinizată pentru sectorul agricol, indiferent de dimensiunea fermelor, la prețuri competitive, interconexiunile de transport al apei fiind la fel de importante pentru transportul acestei ape; invită Comisia să țină seama atât de diferențele și provocările semnificative din statele membre, cât și de bunele practici puse în aplicare de fiecare stat membru pentru a proteja producția agricolă; invită Comisia să investească în programe de formare pentru fermieri cu privire la eficiența utilizării apei;

84. invită Comisia să acorde prioritate promovării tehnologiilor inovatoare și irigațiilor inteligente, precum și digitalizării infrastructurii, cu scopul de a optimiza utilizarea apei și de a reduce amprenta de apă, în special în regiunile afectate de secetă și deșertificare, asigurând, în același timp, o producție stabilă;

85. atrage atenția asupra faptului că multe sisteme de irigații sunt învechite și ineficiente, cauzând pierderi semnificative de apă și necesitând, prin urmare, înlocuirea sau modernizarea; invită, prin urmare, Comisia să includă stimulentele financiare pentru această modernizare printre prioritățile sale și sprijină includerea lor ca investiții eligibile în cadrul planurilor strategice PAC și în instrumentele de coeziune relevante ale UE;

86. subliniază complexitatea măsurilor necesare pentru utilizarea fondurilor PAC, în special a celor din pilonul II, pentru finanțarea infrastructurii de irigații și, prin urmare, solicită o revizuire a proiectării și a mecanismelor de finanțare a unei astfel de infrastructuri, cu scopul de a îmbunătăți disponibilitatea resurselor

de apă și utilizarea lor de către fermieri, reflectând costurile reale și valoarea adăugată a serviciilor de mediu și peisagistice pe care le furnizează;

87. solicită un sprijin specific și eficace pentru fermierii și silvicultorii din UE, cu scopul de a stimula economia circulară și de a asigura integrarea în bioeconomia emergentă, prin stimulente pentru recuperarea biomasei, a deșeurilor și a subproduselor agricole, ceea ce ar sprijini, de asemenea, autonomia energetică a fermelor și ar reduce dependența acestora de factorii de producție externi; subliniază necesitatea de a optimiza utilizarea materiilor prime și a produselor secundare care generează subproduse precum digestatul și noi surse de energie, inclusiv biogazul durabil și biocombustibilii durabili, ținând seama, în același timp, de necesitatea de a acorda prioritate producției alimentare; subliniază că aceste măsuri, care nu trebuie să conducă la creșterea sarcinilor administrative la nivelul fermelor, vor contribui la consolidarea autonomiei energetice a UE, vor duce la creșterea surselor suplimentare de venit pentru fermieri și vor crea noi oportunități de ocupare a forței de muncă; încurajează Comisia, în acest context, să recunoască importanța acestor aspecte în viitoarea Strategie în domeniul bioeconomiei pentru 2025;

88. subliniază necesitatea unei abordări holistice a decarbonizării agriculturii și solicită măsuri de încurajare și stimulente adecvate, inclusiv pentru recuperarea biomasei și recompensarea sechestrării carbonului în soluri, precum și o finanțare suficientă, de natură să determine fermierii să adopte soluții și practici care să reducă amprenta de carbon a culturilor, menținându-și în același timp competitivitatea, astfel încât sarcina unei astfel de decarbonizări și volumul de muncă aferent să nu le revină exclusiv fermierilor;

89. îndeamnă Comisia și statele membre să încurajeze și să consolideze integrarea agriculturii și a energiei din surse regenerabile, recunoscând potențialul acestei sinergii de a promova practici agricole sustenabile, de a spori reziliența locală la schimbările climatice și de a consolida economia circulară; subliniază potențialul agriculturii de a juca un rol esențial în Pactul pentru o industrie curată și în tranziția energetică prin producția de energie din surse regenerabile în acest sector; invită Comisia să clarifice dispozițiile PAC pentru a asigura o aliniere mai mare și o compatibilitate crescută între sursele de energie regenerabile și cele sustenabile, cum ar fi sistemele agrofotovoltaice și biogazul, pe de o parte, și activitățile agricole, pe de altă parte;

90. pledează pentru o revizuire a Directivei privind nitrații pentru a o alinia la cele mai recente dovezi științifice și la cele mai bune practici agricole, menținând în continuare, totodată, măsurile de protejare a calității apei; invită, în acest sens, Comisia să colaboreze cu statele membre pentru a adopta rapid o propunere bazată pe date științifice care să permită utilizarea îngrășămintelor RENURE în condiții clar definite, astfel încât fermierii să își poată reduce dependența de

îngrășămintele sintetice și să accelereze tranziția către sisteme mai circulare și mai sustenabile de gestionare a nutrienților;

91. solicită să se faciliteze schimbul structurat de cunoștințe și cooperarea între sistemele de producție comparabile din statele membre, cu scopul de a sprijini învățarea reciprocă, de a aborda provocările specifice fiecărei regiuni – cum ar fi cele cu care se confruntă zonele cu producție intensivă – și de a accelera tranzițiile sustenabile care sunt adaptate la realitățile specifice ale fiecărui sector;

92. invită Comisia și statele membre să consolideze instrumentele de gestionare a riscurilor în cadrul PAC post-2027 prin creșterea sprijinului financiar acordat asigurărilor agricole, fondurilor mutuale și instrumentului de stabilizare a veniturilor; insistă asupra necesității de a face asigurarea mai accesibilă și mai viabilă din punct de vedere financiar pentru fermieri; subliniază necesitatea de a introduce un mecanism la nivelul UE cu scopul de a consolida sistemele naționale de asigurări agricole, care să fie activat automat pentru a face față condițiilor meteorologice extreme și imprevizibile și crizelor sanitare și de pe piață; subliniază că aceste măsuri ar trebui să completeze instrumentele existente de gestionare a pieței și nu ar trebui să submineze schemele naționale existente;

93. invită Comisia să consolideze măsurile de gestionare a riscurilor, inclusiv sistemele de asigurare și de reasigurare și alte fonduri complementare care să fie mobilizate în eventualitatea unor praguri de daune mai ridicate, atât pentru măsurile preventive, cât și pentru despăgubirea fermierilor în caz de dezastre naturale, epidemii epizootice și boli ale plantelor; consideră că este necesar, în acest context, să fie incluse investiții în prevenire, în sistemele de alertă timpurie și în dezvoltarea unei noi infrastructuri de reziliență care să ofere sectorului posibilitatea de a anticipa riscurile tot mai mari legate de climă și de a se redresa în urma lor; subliniază necesitatea ca statele membre să utilizeze într-o mai mare măsură instrumentele de gestionare a riscurilor insuficient folosite în prezent;

94. evidențiază nevoia de a reforma și de a crește capacitatea financiară a rezervei pentru agricultură pentru a aborda perturbările neprevăzute ale pieței și evenimentele legate de climă, cum ar fi secetele și inundațiile; accentuează totuși că rezerva agricolă nu poate servi ca unic instrument și reiterează importanța de a dezvolta o gamă mai largă de mijloace de gestionare a riscurilor și de răspuns rapid, cuprinzând sisteme mai eficace de asigurări agricole, fonduri mutuale, fonduri de urgență pentru climă și sprijin extraordinar sub formă de lichidități pentru sectorul agricol al UE;

95. atrage atenția asupra lipsei unor metodologii consecvente și ușor de utilizat pentru calcularea emisiilor din sectoarele agricole individuale; se opune ferm, prin urmare, oricărei încercări de a

include agricultura în ETS sau în vreunul dintre sistemele de taxare verde;

96. reliefează că toate regiunile UE sunt afectate de consecințele schimbărilor climatice; precizează, cu toate acestea, că regiunile sudice sunt mai vulnerabile, întrucât sunt afectate de deșertificare, secete, salinizarea acviferelor și incendii forestiere, precum și de precipitații și inundații persistente, conducând la apariția unor noi boli și dăunători, iar fiecare constituie o amenințare pentru sectorul agricol; relevă, prin urmare, că fermierii din întreaga UE au nevoie de măsuri și instrumente de sprijin specifice care să le intensifice eforturile de a-și adapta activitatea la schimbările climatice și de a preveni și atenua efectele negative aferente; atrage atenția că este important să se acorde un sprijin cuprinzător comunităților rurale și autorităților locale pentru a atinge obiectivele respective;

97. solicită sprijin continuu pentru tehnicile agricole inovatoare, cum ar fi cele folosite în agricultura ecologică și alte practici agroecologice, atât în sistemele ecologice, cât și, din ce în ce mai mult, în sistemele convenționale, pentru a reduce semnificativ utilizarea de materii prime și dependențele externe în agricultură și pentru a consolida autonomia și securitatea alimentară;

98. insistă că dezvoltarea viitoare a sectorului ecologic al UE trebuie să fie orientată către piață și solicită ca noua PAC să ofere în continuare stimulente fermierilor și noilor fermieri astfel încât să se implice în agricultura ecologică; îndeamnă Comisia să examineze noi modalități de a aborda crizele de pe piața produselor ecologice; reamintește necesitatea de a promova consumul ecologic și prin intermediul achizițiilor publice;

99. încurajează reducerea la minimum a pierderilor și a risipei de alimente de-a lungul întregului lanț agroalimentar, inclusiv în cazul producătorilor primari, pentru a garanta că toate resursele sunt utilizate eficient, inovator și sustenabil; invită Comisia să ia măsuri la toate nivelurile pentru a preveni pierderile și pentru a promova conversia surplusurilor în produse cu valoare adăugată; insistă asupra necesității de a atribui o mai mare valoare alimentelor produse de fermieri și asupra eforturilor majore depuse pentru obținerea lor; încurajează Comisia, în acest sens, să promoveze soluții, cum ar fi reexaminarea datelor durabilității minimale și utilizarea conservanților naturali pe bază de bioresurse, pentru a prelungi termenul de valabilitate al produselor alimentare;

100. invită Comisia să elaboreze o strategie cuprinzătoare de recuperare a nutrienților de-a lungul lanțului agroalimentar, cu un sprijin specific pentru inovare în separarea, tratarea și reutilizarea nutrienților din fluxurile de deșeuri provenite din prelucrarea alimentelor și comerțul cu amănuntul și de la consumatori;

Un sector atractiv pentru noile generații

101. evidențiază că, pentru a menține viitorul agriculturii UE și structura socioeconomică a zonelor rurale, este esențial să se garanteze atât reînnoirea generațiilor, cât și antreprenoriatul feminin; recunoaște eforturile depuse prin intermediul măsurilor PAC de a promova reînnoirea generațiilor, în special în zonele rurale mai periferice, și subliniază necesitatea de a le consolida; reliefează, cu toate acestea, că PAC nu poate fi singurul instrument care să aducă tinerii și femeile în agricultură, ci trebuie să fie susținută de strategii naționale care mobilizează surse private de finanțare, cum ar fi băncile, acordurile și parteneriatele agricole colaborative, precum și instrumente financiare cu cerințe de cofinanțare reduse sau inexistente; insistă că obiectivul extrem de important de a asigura reînnoirea generațiilor în agricultura UE trebuie să fie însoțit de măsuri structurale, în special în ceea ce privește inovarea, digitalizarea, conectivitatea digitală și accesul la terenuri; așteaptă cu interes, în acest sens, ca strategia Comisiei privind reînnoirea generațiilor să fie publicată;

102. invită statele membre să elaboreze strategii coerente, sustenabile și previzibile pentru a crește atractivitatea muncii în agricultură, asigurând compatibilitatea cu politicile UE și regionale, inclusiv cu planurile lor strategice naționale; insistă asupra necesității de a majora și mobiliza resursele financiare ale PAC pentru reînnoirea generațiilor, printre care se numără în prezent plata suplimentară din pilonul I și ajutoarele pentru investiții și instalare disponibile în cadrul pilonului II, precum și de a crea noi instrumente financiare în afara PAC; accentuează că instrumentele respective ar trebui să cuprindă scutiri de taxe și stimulente fiscale sporite, împrumuturi cu dobândă scăzută, mecanisme de garantare a creditelor agricole, subvenții pentru instrumentele agriculturii de precizie și servicii de formare, inclusiv în ceea ce privește modelele de afaceri sustenabile, menite să îmbunătățească rentabilitatea;

103. subliniază că este important să se asigure servicii de consiliere diversificate, adaptate și independente pentru a-i sprijini pe tinerii fermieri și pe fermierii debutanți, atât înainte de instalare, cât și în anii următori, în special în ceea ce privește competențele non-tehnice, competențele digitale și de marketing direct, contabilitatea, aspectele juridice, diversificarea întreprinderilor, agricultura sustenabilă și comunicarea; pledează pentru utilizarea pe scară largă a incubatoarelor de întreprinderi agricole, care le oferă viitorilor fermieri posibilitatea de a beneficia, într-un cadru structurat și înainte de preluarea unei ferme independente, de cunoștințele unor fermieri care au deja câțiva ani de experiență; îndeamnă Comisia și statele membre să garanteze că se prevede înființarea unor centre naționale de formare pentru tinerii fermieri;

104. solicită Comisiei să evalueze dacă ridicarea la 45 de ani a plafonului de vârstă pentru dreptul la ajutoare al tinerilor fermieri ar încuraja mai multe persoane să se dedice agriculturii, inclusiv prin

recalificare; invită Comisia să reevalueze și alte elemente ale criteriilor de admisibilitate care ar putea fi prea restrictive;

105. salută acordul de cooperare cu Grupul Băncii Europene de Investiții (BEI) ca model promițător care poate încuraja crearea de instrumente financiare pentru numeroase aspecte ale PAC, cum ar fi sprijinul pentru tinerii fermieri și pentru fermiere, precum și politicile în domeniul apei, al pieței și al rezilienței la schimbările climatice în toate statele membre; este convins că rolul BEI ar trebui să se axeze în primul rând pe furnizarea de fonduri cu costuri reduse destinate finanțării echivalente pentru bunuri de capital și proiecte de infrastructură în care fermierii se pot implica în cadrul unui program de modernizare;

106. încurajează statele membre să elaboreze mecanisme care să faciliteze tranziția către o pensionare demnă și planificată; solicită, în special, sisteme de pensionare anticipată pentru fermieri, finanțate din fonduri separate; cere extinderea serviciilor care îi pun în legătură pe fermierii care se pensionează și pe tinerii care aspiră să devină fermieri sau pe noii fermieri, însoțite, printre altele, de sprijin logistic și consiliere juridică pentru a face posibil transferul reciproc avantajos al fermelor și pentru a asigura continuitatea cunoștințelor și a activității agricole;

107. invită Comisia și statele membre să abordeze, în strategiile lor de reînnoire a generațiilor, barierele specifice cu care se confruntă femeile care doresc să intre în sectorul agricol, în special femeile tinere, vizând inclusiv aspectele care nu sunt direct legate de agricultură, cum ar fi asistența medicală și serviciile sociale adecvate; recunoaște eforturile depuse prin intermediul măsurilor PAC de sprijinire a femeilor în agricultură, dar subliniază că este necesar un sprijin mai puternic și mai adaptat, în special în zonele rurale periferice, incluzând accesul la împrumuturi, formare sau asistență financiară pentru a garanta o implicare reală și egalitatea de șanse; îndeamnă statele membre să creeze condiții adecvate pentru a promova o mai mare participare a femeilor în organizațiile reprezentative ale sectorului agroalimentar și în organele de conducere ale întreprinderilor agricole și ale asociațiilor de femei din mediile rurale; salută, în acest sens, crearea viitoarei platforme pentru fermiere ca spațiu de dialog și schimb de bune practici pentru a consolida participarea și egalitatea de șanse în sectorul agroalimentar;

108. invită Comisia și statele membre să abordeze urgent problema pierderii și a concentrării terenurilor agricole, inclusiv lipsa de transparență a pieței respective; subliniază că arendarea terenurilor în condiții de securitate juridică este o posibilitate viabilă pe termen scurt pentru a facilita accesul la terenuri, deoarece necesită mai puține resurse pentru instalare și favorizează reînnoirea generațiilor; evidențiază importanța serviciilor sprijinite public de intermediere între tinerii fermieri și proprietarii de terenuri și a planificării

structurate a transferului între generații, în special pentru o transmitere a terenurilor care să permită pensionarea anticipată și continuitatea în gestionarea fermelor; îndeamnă statele membre să adopte politici de promovare a arendării stabile și pe termen lung a terenurilor, garantând astfel securitatea funciară și timpul necesar pentru investiții, în special pentru tinerii fermieri, pentru fermiere și pentru noii fermieri, ceea ce ar putea îmbunătăți, în plus, sănătatea solului, performanța de mediu și reziliența la schimbările climatice;

109. salută intenția Comisiei de a lansa un observator al UE privind terenurile agricole, care ar trebui să îmbunătățească transparența de pe piața terenurilor agricole din UE și să faciliteze armonizarea datelor privind terenurile agricole și accesul la terenuri, să facă posibile cooperarea și schimbul de bune practici între statele membre și să ofere recomandări pentru un proces de elaborare a politicilor UE mai fundamentat;

110. reliefează că peisajele culturale diverse ale UE nu trebuie conservate doar datorită importanței turistice și ecologice, ci și pentru că reprezintă o piatră de temelie a identității regionale și a rezilienței rurale pe termen lung; solicită, prin urmare, recunoașterea lor explicită și integrarea conservării lor ca obiectiv strategic în cadrul PAC pentru perioada post-2027;

111. încurajează abordările în materie de refacere a naturii care îi iau în considerare pe fermieri și proprietarii de terenuri, asigurând respectarea deplină a drepturilor de proprietate;

112. încurajează Comisia să analizeze modul în care PAC ar putea sprijini noi modele de afaceri pentru fermieri în vederea unei agriculturi chiar mai sustenabile și mai competitive în Europa;

113. solicită Comisiei să promoveze parteneriate pentru schimbul de bune practici și idei inovatoare între statele membre, în colaborare cu autoritățile locale, universitățile, centrele de cercetare și fermele; relevă că o astfel de cooperare ar trebui să se concentreze pe simplificare, accesibilitate, creșterea sustenabilității și răspunsul la provocările specifice fiecărei regiuni și fiecărui sector și ar trebui însoțită de o formare adecvată, evitându-se astfel denaturările și abordările divergente care i-ar putea dezavantaja pe fermieri;

114. încurajează promovarea unor programe de sprijin și vizibilitate care să reflecte stilul de viață înfloritor și satisfăcător pe care îl poate oferi sectorul agricol, subliniind însemnătatea și angajamentul fermierilor față de natură, securitatea alimentară și calitățile și valorile inerente activității profesioniștilor din mediul rural; atrage atenția că este esențial ca politicile să fie coerente în timp pentru a face posibilă stabilirea unor obiective clare pe termen lung pentru sectorul agricol;

115. subliniază că o politică de promovare solidă și bine finanțată a UE, cu alocări bugetare mai mari pentru PAC, este importantă pentru

sensibilizarea cu privire la calitățile produselor agricole și alimentare ale UE atât pe teritoriul său, cât și la nivel global, și devine chiar mai importantă în perioade de incertitudine economică;

Inovarea pentru a continua progresele din agricultură

116. solicită un pachet ambițios de investiții pentru inovare, tehnologie și cercetare aplicată, adaptat la nevoile fermierilor și finanțat prin PAC, Orizont Europa, programul „Europa digitală” și alte mecanisme de sprijin, care va juca un rol esențial în promovarea unui sector agricol mai sustenabil și mai bine adaptat; accentuează că programul Orizont Europa ar trebui să cuprindă un pilon specific dedicat agriculturii, orientat către a promova cercetarea, inovarea și transferul de cunoștințe în sectorul agroalimentar;

117. reliefează necesitatea de a garanta că în toate tipurile de ferme și teritorii din UE pot fi utilizate soluții inovatoare și digitale cu acces echitabil, care să sprijine agricultura durabilă, să ajute la gestionarea diversității și a complexității ecosistemelor agricole, să contribuie la strategiile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, să îmbunătățească veniturile fermierilor, să reducă sarcina administrativă atât pentru fermieri, cât și pentru administrații, să anticipeze condițiile de producție viitoare și să îndeplinească așteptările consumatorilor și ale societății; relevă că utilizarea noilor tehnologii ar trebui să fie susținută de un cadru juridic adecvat astfel încât să li se valorifice întregul potențial și să facă obiectul unor evaluări solide ale riscurilor;

118. cere o finanțare crescută pentru cercetarea aplicată în ceea ce privește găsirea unor substitute sustenabile și eficiente pentru produsele de protecție a plantelor convenționale și solicită o revizuire a procedurilor actuale de aprobare; evidențiază necesitatea de a evita orice retragere de pe piață a vreunui alt produs de protecție a plantelor care respectă limitele legale stabilite privind siguranța în cazul în care nu sunt încă disponibile substitute, pentru a garanta că producția agricolă poate fi menținută într-un mod sigur și sustenabil; subliniază potențialul biostimulatorilor de a îmbunătăți productivitatea vegetală;

119. subliniază importanța de a recunoaște și consolida rolul modelului AKIS ca instrument strategic și transversal al PAC pentru perioada post-2027, în măsură să asigure diseminarea eficace a cunoștințelor și a inovării în rândul fermierilor; consideră că un AKIS eficient și coordonat este esențial pentru a atinge obiectivele-cheie ale PAC în ceea ce privește competitivitatea, producția sustenabilă de alimente, reziliența la schimbările climatice și tranziția digitală și trebuie să fie pe deplin integrat în planurile strategice naționale;

120. recunoaște importanța PEI-AGRI, care a contribuit la evoluția inovării în sectorul agroalimentar și forestier prin crearea de grupuri operaționale și punerea în aplicare a unor proiecte inovatoare menite

să dezvolte soluții de ultimă generație și să demonstreze cele mai bune practici, îmbunătățind sustenabilitatea, reziliența și competitivitatea sectorului agroalimentar; invită Comisia să consolideze sprijinul pentru inițiativă în cadrul PAC pentru perioada post-2027;

121. subliniază că este necesară conceperea unei măsuri specifice în cadrul dezvoltării rurale, întemeiată pe principiile agriculturii sustenabile integrate, pentru a utiliza mai mult gestionarea integrată a dăunătorilor, inclusiv controlul biologic, dronele și endoterapia, și a optimiza aplicarea produselor de protecție a plantelor, respectând totodată limitele legale și de siguranță stabilite și despăgubind fermierii pentru orice pierdere financiară suferită; accentuează că este important ca agricultura integrată să devină un sistem recunoscut în mod obișnuit în UE și ca procesul de a aplica și susține practici sustenabile și ecologice în agricultură să înregistreze progrese;

122. subliniază importanța de a mobiliza fonduri private în cadrul PAC pentru a majora investițiile în agricultură și dezvoltare rurală prin antrenarea mai multor resurse pe termen lung pentru organizațiile de fermieri, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile familiale;

123. constată că, potrivit unui studiu al Serviciului de Cercetare al Parlamentului European (EPRS) din 2025[1], marile abatoare sunt concentrate în număr mic în anumite regiuni; subliniază, prin urmare, necesitatea de a sprijini, prin finanțare din partea PAC, înființarea și dezvoltarea de abatoare pentru a stimula economia locală, a crea locuri de muncă și a consolida lanțurile scurte de aprovizionare;

124. solicită să se aprobe și să se pună în aplicare rapid noi tehnici de ameliorare, cum ar fi CRISPR-Cas, atât în întreprinderile mici, cât și în întreprinderile mari, pentru a promova dezvoltarea unor culturi mai reziliente, mai eficiente din punctul de vedere al resurselor și mai sustenabile din perspectiva mediului;

125. solicită măsuri care să garanteze că fermierii păstrează pe deplin proprietatea și controlul asupra datelor lor, protejându-le astfel drepturile și promovând transparența în utilizarea și schimbul de date privind agricultura în contextul evoluției inovațiilor digitale și bazate pe IA;

---

[1] Studiul intitulat „Animal welfare during transport: Update on the implementation of Council Regulation (EC) No 1/2005” (Binele animalelor pe durata transportului: actualizare privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1/2005 al Consiliului), EPRS, Unitatea de evaluare ex post, martie 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/765766/EPRS_STU(2025)765766_EN.pdf.

126. recunoaște potențialele beneficii ale cadrului voluntar de certificare al UE pentru eliminările de dioxid de carbon și îndeamnă Comisia să îmbunătățească accesul sectorului agricol la posibilitățile respective; reliefează că creditele pentru carbon și natură ar putea oferi un stimulent pozitiv și o remunerație suplimentară pentru fermieri, în special pentru tinerii fermieri, prin recompensarea echitabilă a practicilor precum agrosilvicultura și gestionarea regenerativă a solului, care contribuie la captarea carbonului și la reducerea emisiilor în ferme; subliniază că un astfel de cadru de certificare trebuie să fie deschis și disponibil tuturor fermierilor care doresc să mențină sau să consolideze capacitatea solurilor lor de a stoca carbonul și încurajează Comisia să creeze condiții pentru a garanta că există cerere pe piață pentru astfel de certificate prin stimulente adecvate și previzibilitate pe termen lung a pieței pentru investitorii din sectorul privat; subliniază că agricultura carbonului ar trebui să completeze și nu să înlocuiască producția agricolă activă și sustenabilă;

127. invită Comisia să promoveze producția de energie solară în ferme în așa fel încât să se asigure că proprietarul terenurilor și comunitatea locală nu rămân fără dreptul de proprietate asupra terenurilor și beneficiile obținute și să i se garanteze compatibilitatea cu activitatea agricolă, pentru a îmbunătăți capacitatea fermierilor de a se adapta la schimbările climatice și de a contribui la stabilitatea și diversificarea veniturilor lor;

128. invită Comisia să urmeze recomandările raportului Niinistö și să țină seama de importanța de a dispune de stocuri alimentare strategice; solicită constituirea pe scară largă a unor stocuri alimentare strategice, pe baza experienței solide dobândite în Finlanda și Germania, și integrarea conceptului de „dublă utilizare din faza de proiectare” în politicile de dezvoltare a producției de biocombustibili; consideră că suveranitatea alimentară nu poate exista în lipsa unor stocuri alimentare strategice;

129. reliefează că este important să se confirme explicit legalitatea cultivării, a recoltării, a prelucrării și a comercializării întregii plante de cânepă în scopuri industriale autorizate în întreaga UE, pentru a le oferi securitate juridică fermierilor, unităților de procesare, autorităților de reglementare și consumatorilor; constată că pentru cultivarea plantei de cânepă sunt necesari relativ puțini factori de producție, în special îngrășăminte, produse de protecție a plantelor și apă; subliniază că cultivarea plantei respective contribuie și la sănătatea solului și la biodiversitate, oferind noi perspective economice, venituri suplimentare și inovații zonelor rurale prin furnizarea de materii prime pentru aplicații industriale, între care fibrele textile, și alte utilizări, cum ar fi în domeniul sănătății sau pentru alimente și furaje; invită Comisia să stabilească un prag comun la nivelul UE de 0,5 % tetrahidrocanabinol (THC) pentru clasificarea juridică a cânepii industriale, asigurând armonizarea legislației naționale în conformitate cu hotărârile Curții de Justiție a

Uniunii Europene și cu dreptul internațional;

°

° °

130. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.